

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

(พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
อำเภอจักษุ จังหวัดนราธิวาล

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

(พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลทองหลาง ฉบับนี้ ได้จัดทำและปรับปรุงขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา โดยได้กำหนดด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) โดยแผนดังกล่าว มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๓) นโยบายรัฐบาล กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาฉบับนี้ เป็นแผนแม่บทที่ใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารและพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด บรรลุจุดมุ่งหมายของการพัฒนา ก่อให้เกิดผลในการตอบสนองความต้องการของประชาชน ช่วยลดความขัดแย้ง ทำให้สามารถใช้ทรัพยากร่มีอยู่อย่างจำกัด ได้อย่างคุ้มค่าที่สุด ทำให้องค์กรบริหารส่วนตำบลมีทิศทางในการพัฒนาที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม

ในการปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาในครั้งนี้ องค์กรบริหารส่วนตำบลได้รับความอนุเคราะห์และความร่วมมือด้วยดีจากส่วนราชการต่าง ๆ ภาคเอกชน ประชาชน และองค์กรต่าง ๆ ในการจัดหาข้อมูลและสำรวจความต้องการด้านต่าง ๆ องค์กรบริหารส่วนตำบล หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาฉบับนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา และการปฏิบัติงานก่อให้เกิดการร่วมมือและสร้างความเข้าใจอันดีในการพัฒนาร่วมกัน เพื่อสร้างสรรค์ให้สังคมน่าอยู่ ประชาชนของตำบลทองหลางได้รับประโยชน์อย่างสูงสุด

องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเมือง

สารบัญ

บทที่ เรื่อง

หน้า

๑ บทนำ	๑ – ๘
๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง	๑๐ – ๒๑
๓ การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น	๒๒ – ๔๕
๔ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	๔๖ – ๕๓
๕ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น	๕๔ – ๕๗
๖ การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติและ การติดตามประเมินผล	๕๘ – ๑๐๙

บทที่ ๑

บทนำ

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดโดยศาสตราจารย์ และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึง วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอ และแผนชุมชน

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ที่มีอยู่อย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น และปัญหา/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่สภาพการอันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรุทรัฐภารกิจที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องกำหนดถึงสภาพการณ์ที่ต้องการจะบรรลุและแนวทางในการที่จะทำให้บรรลุสภาพการนั้น

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ดีจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบคอบและเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนับสนุนด้านความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

อย่างรอบด้าน หมายถึง การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการคำนึงสภาพการณ์ที่ต้องบรรลุ และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งมิติด้านการพัฒนา ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม องค์กร (การบริหารจัดการ) และการเปลี่ยนแปลงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนมิติในเชิงพื้นที่ ทั้งพื้นที่ใกล้เคียงขยายไปสู่พื้นที่ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับประเทศ ระดับทวีป จนกระทั่งระดับโลกด้วย

สาเหตุที่ต้องมองอย่างรอบด้าน ก็เพราะว่าในโลกของความจริงนั้นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม แวดล้อม สังคม และองค์กร ทั้งในระดับภูมิภาค ระดับประเทศ ระดับทวีป และในระดับโลกล้วนส่งผลกระทบต่อเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ทางตรงก็ทางอ้อม จึงกล่าวได้ว่ากระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งสิ้น

ดังนั้นในการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงไม่ควรมองรอบด้านแต่เพียงเขตพื้นที่การปกครองของตนเองเท่านั้น แต่ต้องมองให้กว้างออกไปครอบคลุมเขตพื้นที่อื่นด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลในการรับมือกับสถานการณ์หรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นตามมาจากการเขตพื้นที่เหล่านั้นอย่างรู้เท่าทันจนทำให้สามารถใช้ประโยชน์จากสถานการณ์ได้อย่างเต็มที่หรือหาหนทางในการป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้

อย่างเป็นระบบ หมายถึง การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย ๕ ขั้นตอน ดังนี้

๑. การเตรียมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๒. การรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญ

๓. การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์พัฒนาของท้องถิ่นในปัจจุบันและกำหนดประเด็นการพัฒนา

๔. การกำหนดวิสัยทัศน์และการกิจกรรมพัฒนาท้องถิ่น
๕. การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
๖. การกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น
๗. การกำหนดดยุทธศาสตร์และบูรณาการแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น
๘. การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น
๙. การอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ตอบสนองต่อปัญหา ความต้องการของประชาชนภายใต้ศักยภาพองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเมือง

๒. เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาในระยะกลาง และเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเมือง

๓. เพื่อเป็นเครื่องมือในการประสานแผนพัฒนาระหว่างองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเมือง กับส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่น

๔. เพื่อเพิ่มทักษะและขีดความสามารถของบุคลากร รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเมือง

๕. เพื่อประสานการพัฒนาให้สอดคล้องทั้งในระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

๖. เพื่อส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาแบบมีส่วนร่วม

๗. เพื่อแสดงถึงทิศทางการพัฒนาท้องถิ่น

๑.๓ ขั้นตอนในการจัดทำ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ขั้นตอนที่ ๑ การเตรียมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไว้ แต่ไม่ได้กำหนดหัวระยะเวลาของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอยู่ว่าเป็นระยะที่ปี ดังนั้นองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเมือง จึงกำหนดระยะเวลาของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอยู่ในห้วง พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) นโยบายรัฐบาล นโยบายจังหวัด เพื่อเป็นกรอบนโยบายในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา

ขั้นตอนที่ ๒ การรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญ

๑. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเมือง มีการรวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลข่าวสารอย่างครบถ้วน ทันสมัย ซึ่งได้แก่ ข้อมูลเบื้องต้นในด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ ตลอดจนการให้ความเห็น ซึ่งได้แก่ ข้อมูลประชากร อาชีพ สุขภาพ การศึกษา ทรัพยากร การคุณภาพ และข้อมูลงบประมาณ เป็นต้น

๒. การรวบรวมปัญหาสำคัญของท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง ได้พิจารณานำโครงการ/กิจกรรมที่เป็นปัญหาความต้องการของประชาชนจากการจัดทำเวทีประชาคมท้องถิ่น มารวบรวม สรุป ประมวลผลออกมาเป็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา เพื่อสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในพื้นที่ ให้เกิดประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า และตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง และเพื่อความรอบคอบในการพิจารณาปัญหาสาธารณะ องค์การสหประชาชาติได้ให้หลักคิดว่าด้วย “การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา” โดยใช้วิธีการ Rating Scales ซึ่งมีเกณฑ์ที่จะใช้สำหรับการจัดลำดับความสำคัญ รวม ๕ เกณฑ์ ประกอบด้วย

- ก. ขนาดของกลุ่มคนที่ได้รับประโยชน์
- ข. ความร้ายแรงและเร่งด่วนของปัญหา
- ค. ความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
- ง. ความยอมรับร่วมกันของชุมชน
- จ. ความเป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหา/การดำเนินการ

ขั้นตอนที่ ๓ การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาของท้องถิ่นในปัจจุบัน

เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็งของท้องถิ่น อันเป็นสภาพแวดล้อมภายในท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบัน ท้องถิ่นมีสถานภาพการพัฒนาอยู่ดูดีไหม” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้ โดยใช้เทคนิค SWOT ANALYSIS การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength – S) จุดอ่อน (Weakness – W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity – O) และอุปสรรค (Threat – T) เป็นเครื่องมือ

ปัจจัยภายใน ประกอบด้วยปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ต้องนำมาพิจารณา

๑. ด้านการบริหาร ได้แก่ การแบ่งส่วนราชการ การวางแผน การประสานงาน การมอบอำนาจ การกำกับดูแล เป็นต้น

- ๒. ระเบียบ กฎหมาย
- ๓. บุคลากร ได้แก่ อัตรากำลัง คุณภาพ วินัย ทัศนคติ พฤติกรรม เป็นต้น
- ๔. งบประมาณ รวมทั้งความช่วยเหลือต่าง ๆ
- ๕. ระบบฐานข้อมูล
- ๖. การประสานงาน/การอำนวยการ/ความร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
- ๗. ทรัพยากร เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการทำงาน

การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength – S) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในหน่วยงานว่ามีส่วนดี ความเข้มแข็ง ความสามารถ ศักยภาพ ส่วนที่ส่งเสริมความสำเร็จซึ่งจะพิจารณาในด้านต่าง ๆ

การวิเคราะห์จุดอ่อน (Weakness – W) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในหน่วยงานว่ามีส่วนเสีย ความอ่อนแอ ข้อจำกัด ความไม่พร้อม ซึ่งจะพิจารณาในด้านต่าง ๆ เช่นเดียวกับการวิเคราะห์จุดแข็ง

ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย

- ๑. ด้านการเมือง รวมถึงระดับความขัดแย้ง และกลุ่มผลประโยชน์
- ๒. ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ เศรษฐกิจรวมในเขตพื้นที่ (เช่น ผลผลิต รายได้ รายจ่าย การออม การลงทุน การใช้ที่ดิน แรงงาน) การเกษตรกรรม การพาณิชยกรรม การคลัง
- ๓. ด้านสังคม

๔. นโยบายรัฐบาล/กฎหมาย

๕. เทคโนโลยี

การวิเคราะห์โอกาส (Opportunity – O) เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกว่ามีสภาพเป็นเช่นไร เหตุการณ์สถานการณ์ของโลก ของประเทศไทย ของจังหวัด และของอำเภอที่เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อห้องถินอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงใดที่เป็นประโยชน์ หรือเป็นโอกาสอันดีต่อห้องถิน โดยจะต้องพิจารณาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และเทคโนโลยี

การวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat – T) เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นอุปสรรคหรือภาวะคุกคาม ก่อให้เกิดผลเสียหรือข้อจำกัดต่อห้องถิน โดยจะต้องพิจารณาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และเทคโนโลยี เช่น เดียวกับการวิเคราะห์โอกาส

ขั้นตอนที่ ๔ การกำหนดวิสัยทัศน์และการกิจหลักการพัฒนาห้องถิน

๑. การกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาห้องถิน

วิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง ถ้อยແผลงที่ระบุถึงสภาพการณ์ในอุดมคติซึ่งเป็น “จุดหมาย” ที่องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเมือง ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า เพราะเราเชื่อว่า หากสถานการณ์ตั้งกล่าวเกิดขึ้นแล้ว จะส่งผลให้เกิดคุณค่าหรือค่านิยมบางประการที่เรายังดีอีก เช่น คุณภาพชีวิตของประชาชน การเติบโตทางเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้ที่เท่าเทียมกัน เป็นต้น วิสัยทัศน์เป็นผลรวมของการสรุปบทเรียนจากอดีต หมายถึง การพิจารณาว่าในอดีตที่ผ่านมา องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเมืองของเรา มีข้อเด่น ข้อด้อย อะไรบ้าง โดยประเมินจากภาพรวมขององค์กรบริหารส่วนตำบล ส่วนการพิจารณาปัจจุบันนั้น คือ การพิจารณาว่า ขณะนี้องค์กรบริหารส่วนตำบลของเราเป็นแบบใด คำว่า “แบบใด” ในที่นี้ หมายถึง “บทบาทหน้าที่” ขององค์กรบริหารส่วนตำบลที่มีต่อห้องในระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับประเทศ และไปถึงระดับโลกก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่า คุณจะดำเนินการตามที่ตั้งใจไว้ ความสัมพันธ์และความสำคัญขององค์กรบริหารส่วนตำบลอย่างไร โยงกับเขตพื้นที่ได้ ดังนั้นการกำหนดวิสัยทัศน์จึงเป็นการตอบคำถามว่า “ห้องถินต้องการอะไรในอนาคต” ซึ่ง วิสัยทัศน์ที่ดีมีลักษณะดังนี้

- ๑) ไม่ใช่สภาพการณ์ที่องค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นมาในอดีตและบรรลุได้แล้วในปัจจุบัน
- ๒) ไม่อาจบรรลุได้ด้วยการปฏิบัติงานประจำตามปกติธรรมชาติ
- ๓) ต้องมีความเป็นไปได้ในการที่จะบรรลุถึง ภายใต้เงื่อนไขของศักยภาพและข้อจำกัดที่มีอยู่
- ๔) ท้าทาย เร้าใจ สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการที่จะบรรลุถึงวิสัยทัศน์ที่วางไว้
- ๕) สะท้อนถึงสภาพการณ์หรือโฉมหน้าใหม่ของเมืองหรือห้องถินในอนาคตอย่างรอบด้าน
- ๖) วิสัยทัศน์ควรเป็นสิ่งที่เห็นพ้องต้องกันระหว่างผู้บริหารห้องถิน ประชาคม และผู้มีส่วนได้เสีย

ทั้งปวง

- ๗) วิสัยทัศน์เป็นเสมือนเป้าหมายที่กำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบล
- ๘) เป็นข้อความง่าย ๆ ที่สามารถสื่อให้เห็นทิศทางในอนาคตของห้องถิน
- ๙) ต้องตรวจสอบและวัดผลสำเร็จได้
- ๑๐) สอดคล้องกับวัฒนธรรมองค์กร

ในการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กรบริหารส่วนตำบล ผู้ที่รับผิดชอบดำเนินการได้หากข้อมูลทั่วไป และปัญหาสำคัญขององค์กรบริหารส่วนตำบลที่ได้รับจากขั้นตอนที่ผ่านมา นำเสนอที่ประชุม โดยตั้งประเด็น คำถามเพื่อให้ที่ประชุมร่วมกันหาคำตอบในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- ท่านอยากรเห็น อบต. ไปในทิศทางใด
- ท่านเห็นปัญหาอะไรในองค์กร และมีแนวทางในการแก้ไขอย่างไร

- ท่านมองเห็นจุดเด่นอะไรในองค์กร
- ท่านเห็นโอกาสอะไรในการพัฒนาท้องถิ่น
- ท่านคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคในองค์กร

๒. การกำหนดภารกิจหลัก หรือพันธกิจ (Mission) ในการพัฒนาท้องถิ่น

เป็นการกำหนดสิ่งที่ท้องถิ่นจะต้องทำ โดยจะเกิดขึ้นหลังจากที่ทราบว่าท้องถิ่นต้องการอะไรในอนาคต และจะเป็นได้เมื่อผลการวิเคราะห์ศักยภาพและประเมินสภาพการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน pragmat ผนวกกับประวัติศาสตร์ของท้องถิ่นและความต้องการ ดังนั้น การตอบคำถามว่าท้องถิ่นจะต้องทำอะไร เพื่อใคร คำตอบที่เกิดขึ้น คือ ความหมายของคำว่า “ภารกิจหลัก” นั่นเอง

ภารกิจหลัก เป็นข้อความหรือถ้อยคำลงที่แสดงถึงลักษณะ หรือขอบข่ายในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่เกี่ยวกับลักษณะการบริหารและการจัดบริการสาธารณูร่วมทั้งแนวคิดเกี่ยวกับองค์กร หรือภาพลักษณ์ที่ต้องการนำเสนอ และปนิธานหรือปรัชญาในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นขอบเขตของบทบาทหน้าที่หลักหรือขอบเขตของกิจกรรมที่มุ่งเน้นเป็นพิเศษที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องดำเนินการเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

การกำหนดภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบล มีแนวทางการดำเนินการแยกเป็นสองระดับคือ

- ๑) พันธกิจในลักษณะที่เป็นอภัยดิ (Mandate) ที่ได้รับมอบหมายจากสังคมหรือรัฐ ซึ่งได้แก่ กฎระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล
- ๒) ภารกิจหลักที่องค์การบริหารส่วนตำบลมุ่งมั่นที่จะดำเนินการเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ ภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบล ต้องอยู่ในกรอบแนวคิด ดังนี้
 - ๑) ต้องสอดคล้องกับนโยบาย กฎหมาย และระเบียบที่มีอยู่
 - ๒) ไม่ขัดแย้งต่อบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมาย
 - ๓) ต้องระบุถึงบทบาทหน้าที่ที่จำเป็นต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ได้อย่างครอบคลุมรอบด้านและมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ
 - ๔) ต้องสะท้อนถึงคุณค่าหลักหรือขอบเขตกิจกรรมที่มุ่งเน้นเป็นพิเศษ
 - ๕) ต้องสนับสนุนและนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดได้

ขั้นตอนที่ ๕ การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

การพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development หมายถึง การพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของปัจจุบันโดยไม่ทำให้ผู้คนในอนาคตเกิดปัญหาในการตอบสนองความต้องการของตนเอง (นิยามของคณะกรรมการโลกว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา World Commission of Environment and Development ในรายงาน Our Common Future ๑๙๘๗ หรือ Brundtland Report)

การพัฒนาที่ยั่งยืนรวมความถึง ๓ ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเชื่อมโยงและสัมพันธ์กัน โครงการพัฒนาได้ ๔ ต้องคำนึงองค์ประกอบทั้ง ๓ ด้าน นี้

การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นอะไรที่ไกกล่าวเพียงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นการเปลี่ยนโครงสร้างระบบเศรษฐกิจและสังคมเพื่อลดการบริโภคทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมลงไปในระดับที่ยังรักษาความสมดุลที่ดี ทำให้คนอยู่ร่วมกับธรรมชาติโดยไม่ทำลายล้างอย่างที่ผ่านมาและยังทำกันอยู่หลายแห่งให้อยู่ร่วมกันเป็นชุมชน อยู่ดีกินดี และอยู่เย็นเป็นสุข

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องมีลักษณะ ดังนี้

๑. ต้องระบุถึงขอบเขตหรือประเภทของกิจกรรมที่สนับสนุนและนำไปสู่การกิจหลัก และบรรลุวิสัยทัศน์ได้อย่างครอบคลุมรอบด้าน

๒. มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

กรอบความคิดที่ใช้ในการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จะใช้กรอบ ๒ กรอบ กรอบความคิด แรก ก็คือ วิสัยทัศน์และภารกิจหลัก นั่นย่อ扼หมายความว่า จุดมุ่งหมายดังกล่าวต้องสอดคล้องหรือนำไปสู่วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ กรอบความคิดที่สอง ก็คือ หลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งหมายถึงการรักษาและเพิ่มพูนความเจริญของงานของท้องถิ่น ในลักษณะที่จะเป็นการสืบสานความเจริญของงานนั้นให้ไปอยู่ในปัจจุบัน ชั่วหนา โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายในด้านต่าง ๆ ทั้งในระยะสั้น และระยะยาว

○ ซึ่งความยั่งยืนจะเกิดขึ้นได้ องค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องสร้างเสริมปัจจัยดังต่อไปนี้ให้เกิดขึ้นในกระบวนการพัฒนา

๑. การสร้างดุลภาพอย่างรอบด้าน (Holistic Balance) หมายความว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา จะต้องคำนึงถึงขอบเขตของกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้เกิดความสมดุลระหว่างการพัฒนาวัฒนธรรมกับเศรษฐกิจฯ และการพัฒนาภาคการผลิตกับภาคเกษตรกรรมกับการค้า หลักคิดสำคัญที่ใช้พิจารณาว่า สภาฯ ที่ได้ดูแล ก็คือ การพิจารณา “ผลกระทบ” สภาฯ ที่ได้ดูแลนั้นคือ สภาฯ ที่การเจริญเติบโตของส่วนราชการไปบั้นทอนความเจริญเติบโตของส่วนที่เหลือ

๒. คุณภาพชีวิต หมายความว่า ในการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนานั้น ต้องคำนึงถึงกิจกรรมที่จำเป็นต่อการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วย เช่น การศึกษา รายได้ต่อครัวเรือน สุขภาพกายและสุขภาพจิต สุขอนามัยในหมู่บ้าน เป็นต้น

๓. การอนุรักษ์ควบคู่กับการใช้อรรถประโยชน์ (Conservation with Utilization) ในการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนานั้น ต้องคำนึงถึงกิจกรรมที่มุ่งอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติควบคู่กับการกำหนดกิจกรรมอันชาญฉลาดที่จะใช้ประโยชน์จากมันในการพัฒนาเศรษฐกิจด้วย การอนุรักษ์จะเกิดควบคู่กับการใช้อรรถประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อ อัตราการทดแทนสอดคล้องกับอัตราการใช้เสมอ นอกจากนี้ หากเราสามารถกำหนดกิจกรรมที่เกือบหันต่อการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) หรือการหาวัสดุอื่นที่มีต้นทุนต่ำกว่า โดยใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ กว่าก็ย่อมเอื้ออำนวยให้เกิดหลักการข้อนี้

๔. การพึ่งพาตนเอง (Self – Dependency) จุดเน้นของการหลักการข้อนี้ก็คือ การลดสัดส่วนของรายได้ที่ต้องการพึ่งพาคนอื่นอย่าง เช่น การผลิตสินค้าที่จำเป็นใช้เองในครัวเรือน หรือภายในชุมชนก่อน หากเหลือใช้ก็ส่งขายสู่ตลาดภายนอกนำรายได้เข้าสู่ชุมชน เป็นต้น

๕. คำนึงถึงลูกหลาน (Next Generation) การพัฒนาที่ยั่งยืน คือ การพัฒนาที่มีได้คำนึงถึงแต่เพียงความเจริญที่เกิดขึ้นแก่คนปัจจุบันเท่านั้น แต่จะคำนึงด้วยว่า ความเจริญนั้นจะส่งผลเสียต่อคนรุ่นต่อไปหรือไม่ หากส่งผลเสียก็จะหลีกเลี่ยงไม่ดำเนินการในส่วนนั้นโดยเด็ดขาด

ขั้นตอนที่ ๖ การกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น

เป็นการกำหนดผลสำเร็จที่ต้องการ โดยดำเนินการหลังจากที่ทราบภารกิจหลักที่จะต้องทำแล้ว การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์จะต้องกำหนดวัตถุประสงค์หรือทิศทางโดยรวมของท้องถิ่น เพื่อนำท้องถิ่นไปให้บรรลุความ

ต้องการที่จะเป็นในอนาคต ซึ่งวัตถุประสงค์สามารถจำแนกได้เป็น ๒ ส่วน คือ วัตถุประสงค์โดยรวมของห้องถิน และวัตถุประสงค์เฉพาะส่วน/เฉพาะเรื่อง

ทั้งนี้ วัตถุประสงค์เฉพาะส่วน/เฉพาะเรื่องต่าง ๆ ภายในห้องถิน เช่น เรื่องการเกษตร การท่องเที่ยว การคมนาคม ขนส่ง เป็นต้น จะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของวัตถุประสงค์โดยรวมของห้องถินที่จะนำไปสู่เป้าหมายสุดท้ายตามที่กำหนดโดยภารกิจหลักของห้องถิน

ในขั้นตอนของการวางแผนยุทธศาสตร์นี้ การกำหนดวัตถุประสงค์จะเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์โดยรวม ของการพัฒนาห้องถิน ซึ่งอาจแบ่งขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์ออกได้ ๓ ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ความต้องการ (Need) / ปัญหา (Problem) / ข้อจำกัด (Constraint) ศักยภาพ (Potential) หรือ เรียกอย่างง่าย ๆ ว่า “การวิเคราะห์ NPCP”

ขั้นตอนที่ ๒ การนำเอาปัญหามาวิเคราะห์ (Problem Analysis) เพื่อค้นหาสาเหตุ/ความสัมพันธ์ และผลกระทบระหว่างปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายหรือประเด็นการพัฒนา

ขั้นตอนที่ ๓ ทบทวนนโยบายที่มีอยู่ตลอดจนกำหนดวัตถุประสงค์

○ ขั้นตอนที่ ๑ การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา และแนวทางการพัฒนา

เมื่อได้ดำเนินการกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจหลัก วัตถุประสงค์และยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยอาศัยพื้นฐาน การวิเคราะห์ SWOT แล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ การกำหนดแนวทางการพัฒนาของห้องถิน ซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนา ห้องถิน หมายถึง แนวคิดหรือวิธีการอันบ่งบอกถึงลักษณะการเคลื่อนตัวขององค์กรว่าจะก้าวไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคตได้อย่างไร อันเป็นการตอบคำถามว่า “ห้องถินจะไปถึงจุดหมายที่ต้องการได้อย่างไร”

ดังนั้น ยุทธศาสตร์การพัฒนาห้องถิน จึงเป็นการอธิบายหรือส่วนทั่วกระบวนการของชุดแผนงาน ซึ่งเป็นการกำหนดวิธีการหรือขั้นตอนที่ห้องถินเลือกที่จะปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ทั้งวัตถุประสงค์รวม และ วัตถุประสงค์เฉพาะส่วน และเมื่อได้บรรลุวัตถุประสงค์รวมแล้ว หมายความว่า ย่อมบรรลุถึงภารกิจหลักที่ต้องการ ด้วย

นอกจากนี้ภายใต้ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ จะต้องกำหนดแนวทาง (หรืออาจเรียกว่ายุทธศาสตร์ย่อย) เพื่อแสดงให้เห็นแนวทางการดำเนินการให้บรรลุยุทธศาสตร์นั้นด้วย

○ ขั้นตอนที่ ๒ การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาห้องถิน

เป็นการกำหนดปริมาณหรือจำนวนสิ่งที่ต้องการให้บรรลุในแต่ละแนวทางการพัฒนาภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งมีความเฉพาะเจาะจงในผลที่คาดว่าจะได้รับในเชิงปริมาณตามช่วงเวลาต่าง ๆ ของกระบวนการดำเนินงาน ซึ่งเป้าหมายที่ดีควรมีองค์ประกอบดังนี้

๑. เงื่อนเวลา ควรระบุว่าต้องการทำอะไรให้บรรลุผลเมื่อไหร่

๒. ปริมาณ ที่ต้องการจะให้เกิดขึ้นในจำนวนเท่าไหร่

๓. คุณภาพ เป็นสภาพที่พึงประสงค์

๔. สถานที่ เป็นการระบุถึงเขตที่น้ำที่ครอบคลุมที่ต้องการ

๕. มีความเป็นไปได้ในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จริง

๖. ควรเป็นข้อความที่แสดงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นภายหลังโครงการสิ้นสุด

๗. กรณีที่ไม่เป้าหมายมากกว่าหนึ่งเป้าหมาย การจัดลำดับความสำคัญหรือความเร่งด่วนไว้เพื่อให้เห็นถึงความจำเป็นรึด่วน

ในขั้นตอนการกำหนดเป้าหมายนี้ องค์กรบริหารส่วนตำบล จะสามารถกำหนดตัวชี้วัดผลสำเร็จในเชิง ยุทธศาสตร์ไว้ด้วย เพื่อใช้ในการกระบวนการติดตามและประเมินผลสำเร็จของแผนพัฒนา

ขั้นตอนที่ ๙ การอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๙ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาให้ดำเนินการตามระเบียบนี้ โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

๑. คณะกรรมการท้องถิ่น จัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนา และประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่าง ๆ และข้อมูลในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๒. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูล นำมายิเคราะห์เพื่อจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแล้วเสนอคณะกรรมการท้องถิ่น

๓. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

๔. ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ต่อสภากองการบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์

๑.๔ ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นการกำหนดกรอบและแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ขององค์กร บริหารส่วนตำบล และเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้องค์กร ได้พิจารณาอย่างรอบคอบให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่าง แนวทางการดำเนินงานต่าง ๆ ที่อาจมีความเชื่อมโยงและส่งผลทั้งในเชิงสนับสนุนและเป็นอุปสรรคต่อกัน เพื่อให้องค์กรนำมามาตัดสินใจกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา และใช้ทรัพยากรการบริหารของท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะสูงสุด

นอกจากนี้การวางแผนที่ดีย่อมส่งผลให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

๑. บรรลุจุดมุ่งหมาย (Attention of Objective) การวางแผนทุกครั้งจะมีจุดมุ่งหมายปลายทางเพื่อให้องค์กรบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ การกำหนดจุดมุ่งหมายจึงเป็นงานขั้นแรกของการวางแผนถ้าจุดมุ่งหมายที่กำหนดมีความแจ่มชัดก็จะช่วยให้การบริหารแผนมีทิศทางมุ่งตรงไปยังจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างสะดวกและเกิดผลดี

๒. ประหยัด (Economical Operation) การวางแผนเกี่ยวข้องกับการใช้สติปัญญาเพื่อคิดวิธีการให้องค์กรบรรลุจุดประสงค์ที่ต้องการ เป็นการให้งานในฝ่ายต่าง ๆ มีการประสานงานกันดี กิจกรรมที่ดำเนินมีความต่อเนื่องกัน ก่อให้เกิดความเป็นระเบียบในงานต่าง ๆ ที่ทำ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรต่าง ๆ อย่างคุ้มค่า นับว่าเป็นการลดต้นทุนที่ดี ก่อให้เกิดการประหยัดแก่องค์กร

๓. ลดความไม่แน่นอน (Reduction of Uncertainty) การวางแผนช่วยลดความไม่แน่นอนในอนาคต เพราะการวางแผนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคต การวางแผนที่มีประสิทธิภาพเป็นผลมาจากการวิเคราะห์พื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นแล้ว ทำการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตและได้หาแนวทางพิจารณาป้องกันเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นไว้แล้ว

๔. เป็นเกณฑ์ในการควบคุม (Basic of control) การวางแผนช่วยให้ผู้บริหารได้กำหนดหน้าที่การควบคุม ซึ่ง ทั้งนี้เพื่อการวางแผนและการควบคุมเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออก เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการคู่กัน อาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ถ้าไม่มีการวางแผนก็ไม่สามารถมีการควบคุม กล่าวได้ว่า แผนกำหนดจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการปฏิบัติงานในหน้าที่การควบคุม

๕. ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (Encourages innovation and Creativity) การวางแผน เป็นพื้นฐานด้านการตัดสินใจ และเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ (นวัตกรรม) และความคิดสร้างสรรค์ทั้งนี้ เนื่องจากขณะที่ฝ่ายจัดการมีการวางแผนกันนั้น จะเป็นระดมปัญญาของคณะทำงานด้านการวางแผนทำให้เกิด ความคิดใหม่ ๆ และความคิดสร้างสรรค์ นำมาใช้ประโยชน์แก่องค์กร และยังเป็นการสร้างทัศนคติการมองอนาคต ระหว่างคณะผู้บริหาร

๖. พัฒนาแรงจูงใจ (Improves Motivation) ระบบการวางแผนที่ดีจะเป็นเครื่องปั้นให้เห็นถึงความร่วม แรงร่วมใจในการทำงานของผู้บริหาร และยังเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นในกลุ่มพนักงานด้วย เพราะเขารู้อย่าง ชัดเจนว่าองค์กรคาดหวังอะไรจากเข้าบ้าง นอกจากนี้ การวางแผนยังเป็นเครื่องมือและพัฒนาแรงจูงใจที่ดีสำหรับ ผู้บริหารในอนาคต

๗. พัฒนาการแข่งขัน (Improves Strength) การวางแผนที่มีประสิทธิภาพทำให้องค์กรมีการแข่งขัน มากกว่าองค์กรที่ไม่มีการวางแผนหรือมีการวางแผนที่ขาดประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อการวางแผนจะเกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตการทำงาน เปลี่ยนแปลงวิธีทำงาน ปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นใน อนาคต

๘. ทำให้เกิดการประสานงานที่ดี (Better Coordination) การวางแผนได้สร้างความมั่นใจในเรื่อง เอกภาพที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร ทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดวางไว้มุ่งไปที่จุดมุ่งหมายเดียวกัน มีการจัด ประสานงานในฝ่ายต่าง ๆ ขององค์กร เพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนในงานแต่ละฝ่ายขององค์กร

บทที่ ๒

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน
สำคัญขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลทองหลาง

บทที่ ๒

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง

ประวัติความเป็นมา

ตำบลคลองเมือง เป็นตำบลหนึ่งใน ๘ ตำบล ของอำเภอจักราช ซึ่งแยกจากตำบลหนองขาม และได้รับการประกาศจากกระทรวงมหาดไทย แยกเขตการปกครองเป็น ตำบลคลองเมือง ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องตั้งและเปลี่ยนแปลงเขตตำบลในท้องที่ อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ.๒๕๓๐ เดิมมี ๑๐ หมู่บ้าน ปัจจุบันแบ่งการปกครองออกเป็น ๑๑ หมู่บ้าน และได้รับการประกาศกระทรวงมหาดไทย ยกฐานะจากสภาพตำบลคลองเมือง เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙

๒.๑.๒ อาณาเขต

ตำบลคลองเมือง เป็น ๑ ใน ๘ ตำบล ในเขตอำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา มีอาณาเขตพื้นที่อยู่ติดกับท้องถิ่นใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อด้วยถนน ตำบลหนองขาม อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา
ทิศตะวันออก	ติดด้วยถนน อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา ตำบลห้วยทิน อำเภอหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์
ทิศใต้	ติดด้วยถนน โภคสูง ตำบลโภคสูง อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์
ทิศตะวันตก	ติดด้วยถนน สารภี อำเภอหนองบุญมาก ตำบลสีสุก อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา

โดยองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง ตั้งอยู่ทางทิศใต้เป็นระยะทางประมาณ ๒๓ กิโลเมตร จากที่ว่าการอำเภอจักราช

ทิศเหนือ ติดต่อด้วยถนน ตำบลหนองขาม อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา โดยมีแนวเขตเริ่มต้นที่ จุดกึ่งกลางห้วยยายโต้น ที่พิกัด ท.ป.๒๔๖๔๕๗ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวกึ่งกลางห้วยยายโต้น ถึงที่ดินทำไร่ ที่พิกัด ท.ป.๓๐๕๕๖ ระยะทางประมาณ ๒.๗ กิโลเมตร ไปทางทิศตะวันออก เฉียงเหนือ ผ่านที่ดินทำไร่ ถึงถนนบ้านหนองขาม-บ้านคลองเมือง ที่พิกัด ท.ป.๓๑๒๔๘ ระยะทางประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร ตรงไปทางทิศตะวันออก ผ่านที่ดินทำไร่ ถึงสันโคง ที่พิกัด ท.ป.๓๒๐๔๘ ระยะทางประมาณ ๐.๗ กิโลเมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านสันโคงที่ขานกับถนนบ้านหนองขาม-บ้านคลองเมือง ถึงเขตทำเลเลี้ยงสัตว์บ้านหนองหญ้าปล้อง ที่พิกัด ท.ป.๓๓๗๔๖.๓.ระยะทางประมาณ ๓.๒ กิโลเมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามแนวเขตทำเลเลี้ยงสัตว์บ้านหนองหญ้าปล้อง ด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงพิกัด ท.ป.๓๔๖๔๕๙ ระยะทางประมาณ ๐.๘ กิโลเมตร เป็นจุดสิ้นสุดรวมระยะทางประมาณ ๘.๙ กิโลเมตร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลหนองขาม อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา ตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหาร จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นที่ ทำเลเลี้ยงสัตว์บ้านหนองหญ้าปล้อง ด้านทิศตะวันออกที่ พิกัด ที่.ปี.๓๖๙๔๕๘ ไปทางทิศใต้ ตามแนวเขตทำเลเลี้ยงสัตว์บ้านหนองหญ้าปล้อง ด้านทิศตะวันออกติดกับถนน บ้านหนองหญ้าปล้อง-บ้านหนองแมว ที่พิกัด ที่.ปี.๓๔๕๔๓ ระยะทางประมาณ ๐.๕ กิโลเมตร ไปทางทิศใต้ตาม ทางบ้านหนองหญ้าปล้อง-บ้านโจดกระทิง ถึงพิกัด ที่.ปี.๓๕๒๔๓ ระยะทางประมาณ ๒.๕ กิโลเมตร ไปทางทิศ ตะวันออกเฉียงเหนือ ตามทางบ้านโจดกระทิง-บ้านหนองแมว ถึงจุดตัดถนนบ้านหนองแมว-บ้านโนนสวารค์ที่พิกัด ที่.ปี.๓๖๓๔๓ ระยะทางประมาณ ๑.๑ กิโลเมตร ไปทางทิศใต้ ตามถนนบ้านหนองแมว-บ้านโนนสวารค์ ถึงจุดตัด ทางรถยนต์บรรทุกไม้ซุง(สายดงอีจาน-หินดาษ) ที่พิกัด ที่.ปี.๓๖๔๗๙ ระยะทางประมาณ ๑ กิโลเมตร ไปทางทิศ ใต้ ตามทางรถยนต์บรรทุกไม้ซุง(สายดงอีจาน-หินดาษ ขนาดกับหัวย้ายสายสอประมาณ ๑ กิโลเมตร) ถึงจุดตัดถนน บ้านหนองเต็งน้อย-บ้านโนนสมบูรณ์ ที่พิกัด ที่.ปี.๓๖๐๓๘๔ ระยะทางประมาณ ๓.๕ กิโลเมตร เป็นจุดสิ้นสุด รวม ระยะทางประมาณ ๘.๖ กิโลเมตร

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลโคกสูง ตำบลโคกสว่าง อำเภอหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นที่ จุดตัดถนนบ้านหนองเต็งน้อย-บ้านโนนสมบูรณ์ ที่พิกัด ที่.ปี.๓๖๐๓๘๔ ไปทางทิศตะวันตก ตามถนนบ้านหนองเต็งน้อย-บ้านโนนสมบูรณ์ ถึงจุดตัดหัวย้ายสายสอ ที่ฝายประชาอาสาบ้านหนองเต็งน้อย ที่พิกัด ที่.ปี.๓๔๓๓๘๖ ระยะทางประมาณ ๑ กิโลเมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามหัวย้ายสายสอ ถึงที่นาเมืองหลักเขตปัก ออย ที่พิกัด ที่.ปี.๓๕๐๓๘๐ ระยะทางประมาณ ๐.๘ กิโลเมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านที่นา ถึงจุดตัดถนน บ้านหนองเต็งน้อย-บ้านโคกสว่าง(อยู่ห่างจากบ้านหนองเต็ง ระยะทางประมาณ ๑.๘ กิโลเมตร) มีหลักปักออย ที่พิกัด ที่.ปี.๓๔๓๓๘๖ ระยะทางประมาณ ๐.๘ กิโลเมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านที่นาที่ดินทำไร่ ถึงจุดตัดถนนบ้าน คลองเมือง-บ้านโคกสว่าง (อยู่ห่างจากทางเด้บ้านหนองเต็ง-บ้านคลองเมือง ระยะทางประมาณ ๑.๘ กิโลเมตร) มี หลักเขตปักออย ที่พิกัด ที่.ปี.๓๓๒๓๘๑ ระยะทางประมาณ ๑.๓ กิโลเมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านที่นา ถึง จุดตัดหัวย้ายคลองเมือง (อยู่ห่างจากบ้านคลองเมือง ระยะทางประมาณ ๒.๘ กิโลเมตร) มีหลักปักออย ที่พิกัด ที่. ปี.๓๖๑๓๗๗ ระยะทางประมาณ ๑.๗ กิโลเมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ผ่านที่นา ถึงจุดตัดถนนบ้านหนอง ขามน้อย ไปที่นา (อยู่ห่างจากบ้านหนองขามน้อย ระยะทางประมาณ ๐.๘ กิโลเมตร) มีหลักเขตปักออย ที่พิกัด ที่. ปี.๒๘๔๓๘๗ ระยะทางประมาณ ๒.๓ กิโลเมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ผ่านที่นา และที่ดินทำไร่ (ขนาดกับ ถนนบ้านหนองขามน้อย-บ้านทรัพย์เจริญ ระยะทางประมาณ ๑ กิโลเมตร) ถึงจุดตัดถนนบ้านทรัพย์เจริญ-บ้านมหา ดินทราบ (อยู่ห่างจากบ้านทรัพย์เจริญ ระยะทางประมาณ ๑.๖ กิโลเมตร) มีหลักปักออย ที่พิกัด ที่.ปี.๒๖๓๔๒๒ ระยะทางประมาณ ๕ กิโลเมตร เป็นจุดสิ้นสุด รวมระยะทางประมาณ ๑๒.๗ กิโลเมตร

ทิศตะวันตก ติดต่อตำบลสารภี อำเภอหนองบุญมาก ตำบลสีสุก อำเภอจักราช จังหวัด นครราชสีมา โดยมีแนวเขตเริ่มต้นที่ จุดตัดบ้านทรัพย์เจริญ-บ้านมหาดินทราบ ที่พิกัด ที่.ปี.๒๖๓๔๒๒ ไปทางทิศ ตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านที่ดินทำไร่ ถึงลำห้วย มีหลักปักออย ที่พิกัด ที่.ปี.๒๗๘๔๓๐ ระยะทางประมาณ ๑.๗ กิโลเมตร ไปทางทิศตะวันออก ตามจุดกึ่งกลางหัวยลึก ถึงทางเก่า มีหลักปักออย ที่พิกัด ที่.ปี.๒๘๖๔๓๐ ระยะทาง ประมาณ ๐.๘ กิโลเมตร ไปทางทิศเหนือ ตามทางเก่า ถึงจุดกึ่งกลางหัวย้ายยาดัน ที่พิกัด ที่.ปี.๒๘๖๔๕๗ ระยะทาง ประมาณ ๒.๖ กิโลเมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ตามจุดกึ่งกลางหัวย้ายยาดัน ถึงที่ดินทำไร่ ที่พิกัด ที่.ปี. ๓๐๔๔๗๖ ระยะทางประมาณ ๒.๗ กิโลเมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านที่ดินทำไร่ ถึงบ้านหนองขาม- บ้านคลองเมือง ที่พิกัด ที่.ปี.๓๑๒๔๘๘ ระยะทางประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร เป็นจุดสิ้นสุด รวมระยะทางประมาณ ๙.๓ กิโลเมตร

แผนที่ตำบลคลองเมือง
อำเภอจักราช จังหวัดนราธิวาส

ตัวบล็อกดีไซด์

ตำบลหนองงาม

ตัวบล็อกดูด

แผนที่ตำบลคลองเมือง อ้ำนาอัจกราช จังหวัดนราธิวาส

บ้านท่าทราย หมู่ 2
บ้านท่าทราย หมู่ 3
บ้านท่าทราย หมู่ 4

บ้านท่าทราย หมู่ 5

บ้านท่าทราย หมู่ 6

บ้านท่าทราย หมู่ 7

บ้านท่าทราย หมู่ 8

บ้านท่าทราย หมู่ 9

บ้านท่าทราย หมู่ 10

บ้านท่าทราย หมู่ 11

บ้านท่าทราย หมู่ 12

ตัวบล็อกดูด

ตัวบล็อกดีไซด์

สัญลักษณ์

โรงพยาบาลสังฆาราม
ดูดอากาศด้านบน

ไฟดับเพลิง

น้ำ

ล่า, ด้าว, ตลอด

๒.๒ การแบ่งเขตการปกครอง

๒.๒.๑ ตำบลคลองเมืองแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๑ หมู่บ้าน

๑.บ้านจอดกระทิง	หมู่ที่ ๑	ผู้ใหญ่บ้าน คือ นายสายยุน โพธิ์ข้า
๒.บ้านคลองเมือง	หมู่ที่ ๒	กำนัน คือ นายอธิรักษ์ จิตไธสง
๓.บ้านพระนารายณ์	หมู่ที่ ๓	ผู้ใหญ่บ้าน คือ นายชุม ปัสดคำ
๔.บ้านหนองขามน้อย	หมู่ที่ ๔	ผู้ใหญ่บ้าน คือ นายเจริญชัย จุปะมักษา
๕.บ้านคงพลอย	หมู่ที่ ๕	ผู้ใหญ่บ้าน คือ นายธรรม พลานชัย
๖.บ้านหนองหลักปล้อง	หมู่ที่ ๖	ผู้ใหญ่บ้าน คือ นายจริน อรุณโน
๗.บ้านหนองเตึงน้อย	หมู่ที่ ๗	ผู้ใหญ่บ้าน คือ นายศศิพร การบรรจง
๘.บ้านทรัพย์เจริญ	หมู่ที่ ๘	ผู้ใหญ่บ้าน คือ นางนภา สารสัมพันธ์
๙.บ้านหัวนาคำ	หมู่ที่ ๙	ผู้ใหญ่บ้าน คือ นายบุญช่วย เพียงอก
๑๐.บ้านสายธาร	หมู่ที่ ๑๐	ผู้ใหญ่บ้าน คือ นายรัตนชัย ดาสงเคราะห์
๑๑.บ้านโคกไม้งาม	หมู่ที่ ๑๑	ผู้ใหญ่บ้าน คือ นายอ่อนสา ปีตากลalte

๒.๒.๒ พื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง มีพื้นที่ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยประมาน ๔๘,๗๗๐ ไร่ หรือ ๗๘.๐๓ ตารางกิโลเมตร เป็นเขตปกครององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง โดยมีเนื้อที่แยกเป็นราย หมู่บ้านดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	เนื้อที่	อันดับ
๑	จอดกระทิง	๖,๘๕๑	๓
๒	คลองเมือง	๖,๘๙๔	๑
๓	พระนารายณ์	๖,๓๘๖	๒
๔	หนองขามน้อย	๔,๘๙๙	๕
๕	คงพลอย	๖,๒๑๙	๔
๖	หนองหลักปล้อง	๔,๐๗๒	๖
๗	หนองเตึงน้อย	๒,๘๖๗	๘
๘	ทรัพย์เจริญ	๓,๘๗๑	๔
๙	หัวนาคำ	๓,๓๒๙	๗
๑๐	สายธาร	๑,๙๐๗	๑๐
๑๑	โคกไม้งาม	๑,๘๙๖	๙
รวม		๔๘,๗๗๐	

*ที่มาของแหล่งข้อมูล การจัดทำข้อมูลสถิติเพื่อการพัฒนาอบท. พ.ศ.๒๕๕๑ ภายใต้โครงการจัดทำระบบข้อมูลสถิติระดับท้องถิ่น

ประเภทของพื้นที่	ขนาดพื้นที่ (ไร่)	หมายเหตุ
๑. พื้นที่ป่าไม้และอื่นๆ	๑๗,๔๓	*ยังไม่มีการกำหนดแนวป่าอย่างชัดเจน
๒.พื้นที่สาธารณะโดยขัน	๑,๙๘๗	
รวม	๑๙,๔๑๐	

- ทรัพยากรดิน

ทรัพยากรดิน ในเขตพื้นที่ตำบลคลองเมือง มีสภาพเป็นดินทราย ระบายน้ำได้ดี มีความร่วนปานกลาง และมีความสมบูรณ์ต่ำ ดังนั้น พืชที่ปลูกจึงเป็นพืชไร่ และพืชถูกแล้งอื่น ๆ

- อาชีพ

ประชากรในตำบลคลองเมือง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพต่าง ๆ คือ การทำไร่ ทำนา เลี้ยงสัตว์ รับจ้าง ค้าขาย และรับราชการ

๒.๒.๓. จำนวนครัวเรือนและประชากร

- จำนวนครัวเรือน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน			
		๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
๑	บ้านโจดกระทิง	๒๖๖	๒๗๓	๒๗๔	๒๗๔
๒	บ้านคลองเมือง	๓๗๙	๓๗๙	๓๒๒	๓๒๓
๓	บ้านพระนารายณ์	๓๐๕	๓๑๗	๓๑๗	๓๑๖
๔	บ้านหนองขามน้อย	๒๓๐	๒๓๔	๒๔๑	๒๔๗
๕	บ้านคงพลอย	๒๕๒	๒๕๖	๒๖๖	๒๖๙
๖	บ้านหนองหญ้าปล้อง	๑๙๗	๑๙๔	๑๙๙	๑๙๐
๗	บ้านหนองเต็งน้อย	๕๐	๕๓	๕๔	๕๖
๘	บ้านทรัพย์เจริญ	๙๖	๙๗	๙๘	๙๘
๙	บ้านหัวนาคำ	๑๐๑	๑๐๐	๑๐๒	๑๐๒
๑๐	บ้านสายธาร	๗๐	๗๒	๗๔	๗๔
๑๑	บ้านโคกไม้งาม	๑๙๔	๑๙๖	๑๙๙	๑๙๗
รวม		๑,๙๘๗	๑,๙๙๕	๑,๙๙๙	๒,๐๖๑

*ที่มาของข้อมูล จากสำนักทะเบียนราษฎร์อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา ณ เดือน กันยายน ๒๕๕๙

- จำนวนประชากร

หน้าที่	ชื่อหมู่บ้าน	๒๕๕๗			๒๕๕๘			๒๕๕๙		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑	โจรกระทิ่ง	๕๔๔	๕๕๓	๑,๐๙๗	๕๗๖	๕๕๒	๑,๐๙๓	๕๗๖	๕๖๖	๑,๑๗๒
๒	คลองเมือง	๖๔๒	๖๓๓	๑,๒๗๕	๖๔๓	๖๓๒	๑,๒๗๕	๖๔๕	๖๓๒	๑,๒๗๐
๓	พระนารายณ์	๖๗๒	๖๖๗	๑,๓๓๙	๖๗๐	๖๗๗	๑,๓๕๗	๖๗๔	๖๗๔	๑,๓๕๘
๔	หนองขามน้อย	๕๔๙	๕๔๗	๑,๐๙๖	๕๕๓	๕๔๖	๑,๐๙๙	๕๕๒	๕๗๐	๑,๑๒๒
๕	ดงพลอง	๕๑๕	๕๑๔	๑,๐๓๙	๕๑๘	๕๑๕	๑,๐๓๙	๕๑๗	๕๑๗	๑,๐๓๙
๖	หนองหอยป่าล้อง	๓๒๕	๓๑๑	๖๓๖	๓๑๓	๓๑๑	๖๓๔	๓๑๑	๓๑๑	๖๓๔
๗	หนองเต็งน้อย	๑๒๘	๑๑๒	๒๔๐	๑๒๕	๑๑๙	๒๔๔	๑๒๘	๑๑๒	๒๔๔
๘	ทรัพย์เจริญ	๒๒๕	๒๗๗	๔๐๒	๒๒๗	๒๒๗	๔๐๔	๒๒๕	๒๗๐	๔๐๕
๙	หัวนาคำ	๒๓๑	๒๒๐	๔๕๑	๒๓๕	๒๑๖	๔๕๑	๒๓๖	๒๑๒	๔๕๔
๑๐	สายธาร	๓๑๑	๑๒๘	๔๓๙	๓๗๔	๓๑๑	๔๓๘	๓๑๑	๑๒๖	๔๓๕
๑๑	โคกไม้งาม	๒๖๘	๒๖๐	๕๒๘	๒๖๘	๒๖๒	๕๒๘	๒๖๗	๕๒๘	๕๒๘
รวม		๔,๓๒๐	๔,๒๓๐	๘,๕๕๐	๔,๑๖๒	๔,๓๒๒	๘,๕๕๔	๔,๑๗๒	๔,๓๒๗	๘,๕๕๗

* ที่มาของข้อมูล จากสำนักทะเบียนราษฎร์อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา ณ เดือน กันยายน ๒๕๕๙

๒.๓ โครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง

-คณะผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง

- ๑.นายบุญทัน พلانชัย ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
- ๒.นายทองไพร โชคชุม ตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
- ๓.นายสุวรรณ จันทีนอก ตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
- ๔.นายหนูเกต พลโยรา ตำแหน่ง เลขาธุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง

-สภากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง

- ๑.นายคำพันธ์ แก้วก่องสี ตำแหน่ง ประธานสภากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
- ๒.นายกัญหา รักสี ตำแหน่ง รองประธานสภากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
- ๓.นายปรีชา กระจ่างโพธิ์ ตำแหน่ง เลขาธุการสภากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
- ๔.นายจำเริญ บุราษรุณย์ ตำแหน่ง สมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
- ๕.นายสำราญ หลอดพันธ์ ตำแหน่ง สมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
- ๖.นายบุญโถม คุณสาร ตำแหน่ง สมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
- ๗.นายสมศักดิ์ นาหนองขาม ตำแหน่ง สมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
- ๘.นายสุริยา พิลาแดง ตำแหน่ง สมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
- ๙.นายฤทธิ์ กองไธสง ตำแหน่ง สมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
- ๑๐.นายบุญธรรม พิรักษา ตำแหน่ง สมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
- ๑๑.นายสุดใจ เพ็ชรนอก ตำแหน่ง สมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง

- ๑๗.นายสุโขค เจริญกิจ ตำแหน่ง สมาชิกสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
 ๑๘.นายพัตร ผาสุก ตำแหน่ง สมาชิกสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
 ๑๙.นายอิทธิกร นาแขง ตำแหน่ง สมาชิกสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
 ๒๐.นายจำปี ปัดตาตะฟัง ตำแหน่ง สมาชิกสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
 ๒๑.นายแฉล้ม นาเพชร ตำแหน่ง สมาชิกสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
 ๒๒.นายช่วง มะลาเหลือง ตำแหน่ง สมาชิกสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
 ๒๓.นายสำราวย แพนไธสง ตำแหน่ง สมาชิกสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
 ๒๔.นางสาวหัด สมศรี ตำแหน่ง สมาชิกสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
 ๒๕.นายหัน แทนนำ ตำแหน่ง สมาชิกสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง

-โครงสร้างส่วนราชการภายในองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง

จำนวนบุคลากร พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างประจำ มีจำนวน ๓๔ คน และส่วนราชการ

จำนวน ๕ ส่วน ดังนี้

๑. สำนักงานปลัด จำนวน ๑๕ คน

- ๑.นายปรีชา กระจางโพธิ์ ตำแหน่ง ปลัด อปต. (นักบริหารงาน อปต.)
 ๒. นางสาวสมลักษณ์ เจริญรัมย์ ตำแหน่ง รองปลัด อปต. (นักบริหารงาน อปต.)
 ๓.นางทัศวรรณ ทางวงศ์ ตำแหน่ง หัวหน้าสำนักงานปลัด
 ๔.นางสุธาราสินี ศิริฤกษ์ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
 ๕.นางพัชรี ลาภเจริญ ตำแหน่ง นักพัฒนาชุมชน
 ๖.นายสุรศักดิ์ พลานชัย ตำแหน่ง จพง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 ๗.เจ้าเอกสารประจำ แห่งกล่าง ตำแหน่ง จพง.ธุรการ
 ๘.นายสุพัฒนา วิเศษ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
 ๙.นายบุญทัน สุทธิสน ตำแหน่ง ยาม
 ๑๐.นางสมนึก พรหมมาเขี้ยว ตำแหน่ง คนงานทั่วไป
 ๑๑.นายภูวนาท จันทีนอก ตำแหน่ง คนงานทั่วไป
 ๑๒.นางสาววนกัน จังภูเขียว ตำแหน่ง พช.จพง.ส่งเสริมสุขภาพ
 ๑๓.นายวิบูลย์ ดาสงเคราะห์ ตำแหน่ง จ้างเหมาทั่วไป
 ๑๔. นางประภาพร สมเน้อย ตำแหน่ง จ้างเหมาทั่วไป

๒. ส่วนการคลัง จำนวน ๕ คน

- ๑.นายณัฐศักดิ์ โภเวทวิยา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองซ่าง
 ๒. นางสาวนงนุช แทวกะ拓 ก ตำแหน่ง นักวิชาการเงินและบัญชี
 ๓.นางยุพิน พลานชัย ตำแหน่ง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี
 ๔.นางสาวกอบกุล สนญาเหลื่อม ตำแหน่ง พช.จพง.จัดเก็บรายได้
 ๕.นางสาวภัคติวรรณ พรหมมาเขี้ยว ตำแหน่ง จ้างเหมาทั่วไป

๓. กองช่าง จำนวน ๔ คน

๑.นายวชิระ คำแดง	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองช่าง
๒.นายณัฐ พิศกระโภก	ตำแหน่ง นายช่างโยธา
๓.นายธิตวัน อรุณโน	ตำแหน่ง พช.นายช่างโยธา
๔.นายจิราวดันน์ บุขานนท์	ตำแหน่ง พช.นายช่างไฟฟ้า

๔. ส่วนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน ๑๒ คน

๑.นายภานุวัฒน์ แหล่งสนนาม	ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา
๒.นางสาวรัญชิดา นาหหนองขาม	ตำแหน่ง ครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย
๓.นางสาวรามาวดี สมบัตีดี	ตำแหน่ง ครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย
๔.นางจันทร์สุดา ทลาโอสง	ตำแหน่ง ครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย
๕.นางสาวปิยารัมณ์ โคตรสมบัติ	ตำแหน่ง ครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย
๖.นางถิรดา นันท์ดี	ตำแหน่ง ครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย
๗.นางอรดี พงษ์วน	ตำแหน่ง ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย
๘.นางสาวสำเนียง พวงผกกา	ตำแหน่ง ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย
๙.นางสาววิวิภากรณ์ ทินพา	ตำแหน่ง ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย
๑๐.นางสาวนันทนา แสงแก้ว	ตำแหน่ง พนักงานทั่วไป
๑๑.นางสาวเอมอร ภู่นกอก	ตำแหน่ง พนักงานทั่วไป
๑๒.นางสาวจุฬาลักษณ์ ภักดีนกอก	ตำแหน่ง พช. เจ้าพนักงานธุรการ
๑๓.นายพงพัน สาดนอก	ตำแหน่ง จ้างเหมาทั่วไป

๕.๕ รายได้ขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเมือง จำนวนได้ ดังนี้

รายได้ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ เป็นจำนวน	๓๑,๗๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
รายได้ที่องค์กรบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง	๗๐๓,๓๐๐.๐๐ บาท
รายได้ที่ส่วนราชการต่าง ๆ จัดเก็บให้	๑๙,๘๖,๗๐๐.๐๐ บาท
เงินอุดหนุนทั่วไป	๑๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

*ที่มาข้อมูลรายได้ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาจาก งบudget ของ อบต.คลองเมือง ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

๖.๕ โครงสร้างพื้นฐาน

-เส้นทางคมนาคม

การคมนาคมของตำบลคลองเมือง มีถนนสายหลัก คือ ทางหลวงหมายเลข ๒๒๖ ราชสีมา-บุรีรัมย์ จากแยกบ้านหินโคน ผ่าน บ้านหนองขาม ตำบลหนองขาม อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา ระยะทางห่างจากอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ระยะทาง ๗๒ กิโลเมตร ห่างจากอำเภอจักราช ระยะทาง ๒๗ กิโลเมตร

และสามารถเชื่อมต่อไปยังถนนสายหลัก คือทางหลวงหมายเลข ๒๔ ถนนสายโซคชัย - เดชอุดม จากองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเมือง ผ่านตำบลห้วยหิน อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ ระยะทาง ๓๙ กิโลเมตร

-ถนนภายในหมู่บ้านและตำบล

จำนวนถนนภายในตำบลคลองเมือง มีทั้งหมด ๕๐ สายหลักดังนี้

๑.ถนนศล. มีทั้งหมด ๑๙ สาย ระยะทาง	๑๑.๘๔ กิโลเมตร
๒.ถนนลาดยาง มีทั้งหมด ๖ สาย ระยะทาง	๓๓.๒๖๐ กิโลเมตร
๓.ถนนหินคลุก มีทั้งหมด ๕ สาย ระยะทาง	๔.๓๕ กิโลเมตร
๔.ถนนลูกรัง มีทั้งหมด ๒๓ สาย ระยะทาง	๓๗.๒๐ กิโลเมตร
๕.ถนนดิน มีทั้งหมด ๘ สาย ระยะทาง	๑๒.๓๐ กิโลเมตร

- ข้อมูลแหล่งน้ำ ตารางแสดงพื้นที่ลุ่มน้ำของตำบลคลองเมือง

แหล่งน้ำ	ครอบคลุมหมู่บ้าน	หมายเหตุ
๑.ลำห้วยลึก	หมู่ที่ ๕ บ้านดงพลอย หมู่ที่ ๖ บ้านหนองหญ้าปล้อง หมู่ที่ ๑๐ บ้านสายธาร	สายย่ออย
๒.คลองอีสานเขียว	หมู่ที่ ๑ บ้านใจดกระทิง หมู่ที่ ๒ บ้านคลองเมือง	๑.ลำห้วยโกรกกลุกนก
๓.คลองกุด	หมู่ที่ ๓ บ้านพระนารายณ์	๒.ลำห้วยยาโยตัน
๔.ลำห้วยลาดพระยา	หมู่ที่ ๔ บ้านหนองขามน้อย	๓.ลำห้วยโนนรังกา
๕.ลำห้วยสวยงามสอ	หมู่ที่ ๑๑ บ้านโคกไม้ม้าม หมู่ที่ ๑ บ้านใจดกระทิง หมู่ที่ ๗ บ้านหนองเตึงน้อย	
๖.ลำห้วยคลองลึก	หมู่ที่ ๙ บ้านหัวนาคำ หมู่ที่ ๘ บ้านทรัพย์เจริญ	

- จำนวนแหล่งน้ำภายในตำบลคลองเมือง มีทั้งหมด ๓๐ แห่ง ดังนี้

- ๑. อ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก มีทั้งหมด ๕ แห่ง
 - อ่างเก็บน้ำบ้านคลองเมือง หมู่ ๒ (อ่างคลองเมือง)
 - อ่างเก็บน้ำบ้านพระนารายณ์ หมู่ ๓ (ฝายคุ้ม)
 - อ่างเก็บน้ำดงพลอย หมู่ ๕ (หนองหัวเหว)
 - อ่างเก็บน้ำหนองหญ้าปล้อง หมู่ ๖ (หนองหญ้าปล้อง)
- ๒. คลอง ลำห้วย มีทั้งหมด ๗ แห่ง
 - ลำห้วยสวยงามสอ
 - ลำห้วยคลองเมือง
 - ลำห้วยคลองกุด
 - ลำห้วยโกรกกลุกนก
 - ลำห้วยลาดพญา
 - ลำห้วยคลองยาโยตัน
 - ลำห้วยดงพลอย

๓. สระน้ำ หน่อสี บีทั้งหมด ๑๗ แห่ง

- สระโรงเรียนหนองบัวยอดแก้ว หมู่ ๑
- สระวัดหนองบัวยอดแก้ว หมู่ ๑
- สระหลุ่งกรรณวน หมู่ ๓
- สระวัดหนองขามน้อย หมู่ ๔
- สระหนองขามน้อย หมู่ ๔ (สระประปา)
- สระหนองสรระแก หมู่ ๓
- สระตงพล่อง หมู่ ๕
- สระหนองใจด หมู่ ๑
- สระหนองไทร หมู่ ๘
- สระหนองหัวนาคำ หมู่ ๙
- สระสายธาร หมู่ ๑๐
- สระหนองหญ้าปล้อง หมู่ ๖ (ศาลาปู็ดา)
- สระหนองหญ้าปล้อง หมู่ ๖
- สระหนองปรือ หมู่ ๑
- สระพลาสติก หมู่ ๘
- สระทรัพย์เจริญ หมู่ ๘
- สระหลุ่งจะระเข หมู่ ๙

-ประปา

ประชาชนในตำบลคลองเมือง ส่วนใหญ่ได้รับการบริการด้านการประปาจาก การประปาหมู่บ้าน จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน ได้แก่

- บ้านโฉดกระทิง หมู่ที่ ๑ ประปาระบบกรอง
- บ้านคลองเมือง หมู่ที่ ๒ ประปาระบบกรอง
- บ้านพระนราภิณ หมู่ที่ ๓ ประปาระบบบัน้ำดิน
- บ้านหนองขามน้อย หมู่ที่ ๔ ประปาระบบกรอง
- บ้านดงพล่อง หมู่ที่ ๕ ประปาระบบกรอง
- บ้านหนองหญ้าปล้อง หมู่ที่ ๖ ประปาระบบบัน้ำดิน
- บ้านหนองเตี๊ยนน้อย หมู่ที่ ๗ ประปาระบบบัน้ำดิน
- บ้านทรัพย์เจริญ หมู่ที่ ๘ ประปาระบบกรอง
- บ้านหัวนาคำ หมู่ที่ ๙ ประปาระบบบัน้ำดิน
- บ้านสายธาร หมู่ที่ ๑๐ ประปาระบบบัน้ำดิน

-การโทรคมนาคม

สถานีขยายสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ (AIS)

จำนวน ๒ แห่ง

สถานีขยายสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ (true)

จำนวน ๑ แห่ง

ตู้โทรศัพท์

จำนวน ๑๓ ตู้

-การไฟฟ้า

เขตตำบลคลองเมือง เป็นชุมชนชนบท ระบบการไฟฟ้าขยายทั่วถึงทั้งตำบล ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ ครบทุกครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนครัวเรือนทำให้ประชาชนมีสิ่งอำนวยความสะดวก คือมีเครื่องใช้ไฟฟ้าต่าง ๆ เกือบครบทุกครัวเรือน

๒.๖ การศึกษา

ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง มีโรงเรียนในพื้นระดับประถมศึกษา และ มัธยมศึกษา ดังนี้

-โรงเรียน ใน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต ๒ มี ๖ โรงเรียน ดังนี้

๑.โรงเรียนวัดหนองบ้ายอดแก้ว

- จำนวนครู ๙ คน
- จำนวนนักเรียน ๓๕ คน

๒.โรงเรียนไทรทอง

- จำนวนครู ๑๒ คน
- จำนวนนักเรียน ๑๘๘ คน
- ๓.โรงเรียนบ้านพระนราภิญ
- จำนวนครู ๑๖ คน
- จำนวนนักเรียน ๑๖๖ คน

๔.โรงเรียนบ้านหนองขามน้อย

- จำนวนครู ๑๑ คน
- จำนวนนักเรียน ๑๕๓ คน

๕.โรงเรียนบ้านทรัพย์เจริญ

- จำนวนครู ๔ คน
- จำนวนนักเรียน ๓๗ คน

๖.โรงเรียนบ้านคงพลอย

- จำนวนครู ๑๑ คน
- จำนวนนักเรียน ๒๕๕ คน

-โรงเรียน ใน สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด มี ๑ โรงเรียน ดังนี้

๑.โรงเรียนคลองเมืองพิทยาคม

- จำนวนครู ๓๐ คน
- จำนวนนักเรียน ๕๗๓ คน

-ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

พระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช ๒๕๔๒ มาตรา ๓๐ กระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายถ่ายโอนการจัดการศึกษาอนุบาล ๓ ขวบ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการในปีการศึกษา ๒๕๔๔ โดยให้โรงเรียน ในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการ ประถมศึกษาแห่งชาติ งดรับเด็กอนุบาล ๓ ขวบเข้าเรียน แต่ให้ความร่วมมือกับท้องถิ่น ในการจัดการศึกษาอนุบาล

๓ ข่าว โดยสนับสนุนด้านอาคารสถานที่ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง ได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์การเรียนการสอนเด็กก่อนวัยเรียน อนุบาล ๓ ข่าว จำนวน ๓ ศูนย์ และรับการถ่ายโอนภารกิจจากการพัฒนาชุมชน จำนวน ๒ ศูนย์ ดังนี้

๑.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเจดกระทิง

- จำนวนผู้ดูแลเด็ก ๒ คน
- จำนวนนักเรียน ๔๐ คน

๒.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองเมือง

- จำนวนผู้ดูแลเด็ก ๒ คน
- จำนวนนักเรียน ๓๗ คน

๓.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพระนารายณ์

- จำนวนผู้ดูแลเด็ก ๒ คน
- จำนวนนักเรียน ๓๒ คน

๔.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองขามน้อย

- จำนวนผู้ดูแลเด็ก ๒ คน
- จำนวนนักเรียน ๔๗ คน

๕.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดงพลวง

- จำนวนผู้ดูแลเด็ก ๑ คน
- จำนวนนักเรียน ๔๕ คน

-ศูนย์การเรียนชุมชนตำบลคลองเมือง โดยมี ครูประจำศูนย์การเรียน คือ นางสาวอรุณี แทวะกระโทก
 ๒.๗ การสาธารณสุข

ตำบลคลองเมือง มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๑ แห่ง คือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ

ตำบลบ้านดงพลวง ตั้งอยู่ที่ บ้านดงพลวง หมู่ที่ ๕ ตำบลคลองเมือง อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา

ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ จำนวน ๑ คน

เจ้าหน้าที่ จำนวน ๕ คน

ลูกจ้าง จำนวน ๓ คน

๒.๘ ด้านสวัสดิการ และการสังคมส่งเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง จัดสวัสดิการ และให้การสงเคราะห์ แก่ ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไป คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม

- ผู้สูงอายุ จำนวน ๙๗ คน

- ผู้พิการ จำนวน ๑๗ คน

- ผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๗ คน

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ศักยภาพ
การพัฒนาห้องถีน

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ หลักการและแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเมือง ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยยึดหลักและแนวคิดการพัฒนาตามแนวโน้มนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และอำเภอ รวมถึงแนวโน้มนโยบายของนายกองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเมือง เป็นกรอบและแนวทางในการดำเนินการ ซึ่งสามารถสรุปกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบลได้ดังนี้

๓.๑.๑ สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๖๙)

๑. ความนำ

การจัดทำแผนพัฒนาประเทศไทยของไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑ จนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องภายใต้สถานการณ์ เนื่องจาก และการเปลี่ยนแปลงในมิติต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศไทย แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐-๒๕๔๔) เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของการวางแผนพัฒนาประเทศไทยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม และมุ่งให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการพัฒนาเป็นบูรณาการแบบรวมเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ต่อมาแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) ได้อัญเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญานำทางในการพัฒนา และบริหารประเทศไทย ควบคู่ไปกับกระบวนการทัศน์การพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ สำหรับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๔๐-๒๕๔๔) ยังคงน้อมนำ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวทางปฏิบัติ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘-๙ และการพัฒนาที่สมดุลทั้งคน สังคมเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยมีการเตรียม “ระบบภูมิคุ้มกัน” ด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งของทุนที่มีอยู่ในประเทศไทยและการบริหารจัดการความเสี่ยงให้พร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศไทย เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และความอยู่เย็นเป็นสุข ของคนไทยทุกคนในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ สังคมไทยได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวางทุกภาคส่วน ส่งผลให้ประเทศไทยเข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกันสูงขึ้นในหลายด้าน และสามารถปรับตัวรับกับภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ สะท้อนได้จากดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขของคนไทยโดยรวมที่ไม่ได้รับผลกระทบและอยู่ระหว่างร้อยละ ๖๖-๖๘ มีปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง การมีงานทำ ความเข้มแข็งของชุมชน และความอบอุ่นของครอบครัวที่ส่งผลดีต่อความอยู่เย็นเป็นสุข อย่างไรก็ตาม

ปัจจัยที่ยังเป็นอุปสรรค ได้แก่ ความสมานฉันท์ในสังคม สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศขาดความสมดุล ความเสี่ยงจากปัญหาเสพติดที่สูงขึ้น รวมถึงสุขภาวะของคนไทยลดลงจากคุณภาพการศึกษาที่เป็นปัญหาสอดคล้องกับการติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศไทยในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ที่ประสบความสำเร็จน่าพอใจ เศรษฐกิจของประเทศไทยเข้มแข็งและเริ่มเติบโตอย่างมีคุณภาพ การขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๗.๘ ในปี ๒๕๕๓ หลังจากชลอตัวอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๕.๑ ในปี ๒๕๔๙ และหดตัวลงร้อยละ ๒.๓ ในปี ๒๕๕๒ คุณภาพชีวิตของคนไทยดีขึ้น มีหลักประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมที่หลากหลาย และความยากจนลดลง แต่ต้องให้ความสำคัญต่อเนื่องกับการพัฒนาคุณภาพคนและสังคม การสร้างความปลดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และความโปร่งใสในการบริหารจัดการภาครัฐ รวมทั้งการสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมและการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย

การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๙) ประเทศไทยจะต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เป็นทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะข้อผูกพันที่จะเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๖๘ จึงจำเป็นต้องนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นมาใช้ในการเตรียมความพร้อมให้แก่คน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยสำหรับการ迎接ท้าทายที่ยังคงมีอยู่ สามารถพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไปเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. การประเมินสถานการณ์ ความเสี่ยงและการสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศไทย

๒.๑ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศไทย

ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งในระดับโลก และภายในประเทศไทย ซึ่งมีผลกระทบทั้งที่เป็นโอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศไทย ดังนี้

๒.๑.๑ การเปลี่ยนแปลงสำคัญระดับโลก

๑) กฎ กติกาใหม่ของโลกหลายด้านส่งผลให้ทุกประเทศต้องปรับตัว วิกฤตเศรษฐกิจและการเงินของโลกที่ผ่านมาได้ส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบในการบริหารจัดการเศรษฐกิจโลกทั้งด้านการค้า การลงทุน การเงิน สิ่งแวดล้อม และสังคมเพื่อการจัดระเบียบใหม่ที่สำคัญของโลกครอบคลุมถึงกฎ ระเบียบด้านการค้า และการลงทุนที่เน้นสร้างความโปร่งใสและแก้ปัญหาโลกร้อนมากขึ้น การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ความร่วมมือระหว่างประเทศ และการกำกับดูแลด้านการเงินที่เข้มงวดมากขึ้น พัฒนาระบบและข้อตกลงเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มาตรการทางการค้าที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาโลกร้อน และกฎ ระเบียบด้านสังคมมีบทบาทสำคัญมากขึ้น โดยเฉพาะด้านสิทธิมนุษยชน ที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้เกิดความเคารพและรักษาสิทธิ์ความเป็นมนุษย์ของทุกคนอย่างเท่าเทียมกันกฎ กติกาใหม่เหล่านี้จะเป็นเครื่องมือในการต่อรองทางการค้าที่ผลักดันผู้ประกอบการไทยให้เจ้าเป็นต้องยกระดับการผลิตให้ได้มาตรฐานที่กำหนดเพื่อสามารถแข่งขันได้ ข้อตกลงระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อมสิทธิมนุษยชน และธรรมาภิบาลจะเป็นแรงกดดันให้ต้องปรับกระบวนการผลิตที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ให้ความสำคัญกับการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและการสร้างความเป็นธรรมในการแข่งขันให้สูงขึ้น

๒) การปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลกแบบหลักศูนย์กลาง รวมทั้งภูมิภาคเอเชียทวีความสำคัญเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ อาทิ ฮ่องกง เกาหลี สิงคโปร์ ไต้หวัน และกลุ่มประเทศอาเซียน ที่มีแนวโน้มเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมโลก ขณะที่นโยบายการเปิดประเทศของจีน รัสเซีย พลวัตการขยายตัวของ巴西 และอินเดีย และการเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลางในภูมิภาคเอเชียจะเพิ่มกำลังซื้อในตลาดโลก นอกจากนี้ การรวมกลุ่มเศรษฐกิจที่สำคัญต่อประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้แก่ การรวมกลุ่มในภูมิภาคเอเชีย ภายใต้กรอบการค้าเสรีของอาเซียนกับจีน ญี่ปุ่น และอินเดียและการเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๖๘ รวมทั้งกรอบความร่วมมืออื่นๆ อาทิ กรอบความร่วมมืออาเซียน-แปซิฟิก จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยซึ่งต้องมีการเตรียมความพร้อมในหลายด้านโดยเฉพาะการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๓) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลกอย่างต่อเนื่อง ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ประชากรสูงอายุในโลกจะเพิ่มขึ้นอีก ๔๑.๙ ล้านคน และการเป็นสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยสำคัญๆ ในโลก มีผลกระทบต่อการเคลื่อนย้ายกลังคนข้ามประเทศ เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรม ขณะที่โครงสร้างการผลิตเปลี่ยนจากการใช้แรงงานเข้มข้นเป็นการใช้หุ่นค้าความรู้และเทคโนโลยีมากขึ้น ทำให้การพัฒนาคนมุ่งสร้างให้มีความรู้ ทักษะ และความชำนาญ ควบคู่ไปกับการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อใช้ทดแทนกลังแรงงานที่ขาดแคลน ขณะเดียวกัน ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจะมีรายจ่ายด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น ทำให้บประมาณสาธารณสุขรับการลงทุนพัฒนาด้านอื่นๆ ลดลง

๕) การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกส่งผลให้สภาพภูมิอากาศแปรปรวน ในช่วง ๓๐ ปีที่ผ่านมา อุณหภูมิโลกสูงขึ้นโดยเฉลี่ย ๐.๒ องศาเซลเซียสต่อทศวรรษ ส่งผลให้สภาพภูมิอากาศแปรปรวนก่อให้เกิดภัยพิบัติ ทางธรรมชาติบ่อยครั้งและทวีความรุนแรง อาทิ แผ่นดินไหว ดินถล่ม ภูเขาไฟระเบิด อุทกภัย汪กัย ภัยแล้ง ไฟป่า ระบบนิเวศในหลายพื้นที่ของโลกอ่อนแอ สูญเสียพืชและสัตว์ พื้นผิวโลกเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ โดยเฉพาะ การสูญเสียพื้นที่ชายฝั่งเนื่องจากระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น นำไปสู่การย้ายถิ่นของประชากรที่อยู่อาศัยบริเวณชายฝั่ง ทะเล รวมทั้งสร้างความเสียหายต่อโครงสร้างพื้นฐาน เขตท่องเที่ยว เขตอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนสูงบริเวณพื้นที่ ชายฝั่ง โรคระบาดเพิ่มขึ้นก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพของประชากรรวมทั้งการระบาดของโรคแผลเมล็ดศัตรูพืชจาก สภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลง สร้างความเสียหายแก่ผลผลิตทางการเกษตรและอัญญาหารของโลก รวมทั้งกระทบต่อ ภาคสังคม อาทิ ความยากจน การอพยพย้ายถิ่น และการแย่งชิงทรัพยากร

๖) ความมั่นคงทางอาหารและพลังงานของโลกมีแนวโน้มจะเป็นปัญหาสำคัญ ความต้องการ พืชพลังงาน สินค้าเกษตรและอาหารมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการเพิ่มประชากรโลก แต่การผลิตพืชอาหารลดลงด้วยข้อ ○ จำกัดด้านพื้นที่ เทคโนโลยีที่มีอยู่ และการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ ทำให้เกิดความชัดแย้งระหว่างการผลิตพืช อาหารและพืชพลังงานในอนาคต ส่งผลให้ผลผลิตอาหารสูตรตลาดลดลง ไม่เพียงพอ กับความต้องการของประชากร โลก หรือมีราคาสูงเกินกว่ากำลังซื้อโดยเฉพาะในกลุ่มประเทศยากจนอาจนาไปสู่การเกิดวิกฤตอาหารโลก

๗) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้ง ตอบสนองต่อการดำรงชีวิตของประชาชนมากยิ่งขึ้น ทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นาโนเทคโนโลยี เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการทำงานของสมองและจิต ที่เป็นทั้งโอกาสหรือภัยคุกคามในการพัฒนา อาทิ การจัดการข้อมูลธุรกิจหรือข้อมูลส่วนบุคคล ประเทศไทยที่พัฒนาเทคโนโลยีได้ช้าจะถูกยกเป็นผู้ชี้นำ และ มีผลิตภัณฑ์ ไม่สามารถแข่งขันกับประเทศอื่นๆ และการเข้าถึงเทคโนโลยีที่ไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มคนในสังคมจะ ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการพัฒนา ซึ่งเป็นความท้าทายในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและลดความ เหลื่อมล้ำ

๘) การก่อการร้ายสากัลเป็นภัยคุกคามประ瘴มโลก การก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ แนวโน้มขยายตัวทั่วโลกและรุนแรง มีรูปแบบและโครงข่ายที่ซับซ้อนมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของ ○ ประเทศ ต้องเตรียมความพร้อมในการควบคุมปัจจัยที่เกื้อหนุนการก่อการร้ายและสร้างความร่วมมือในเวทีระหว่าง ประเทศเพื่อปักปูองผลประโยชน์ของชาติจากภัยก่อการร้าย

๒.๑.๒ การเปลี่ยนแปลงภัยในประเทศไทย

๑) การเปลี่ยนแปลงภัยด้านเศรษฐกิจ อัตราการขยายตัวและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของ ประเทศไทยอยู่ในเกณฑ์ดี ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคการผลิตที่มีบทบาทสูง ภาคเกษตรเป็นแหล่งสร้างรายได้หลัก ของประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศไทยและเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการมีบทบาท สำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เศรษฐกิจ ขณะที่การเข้มโถงเศรษฐกิจในประเทศไทยกับต่างประเทศทำให้เกิด กิจกรรมทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ โดยเฉพาะด้านการค้าและการลงทุน สำหรับการลงทุนโดยตรงจาก ต่างประเทศยังคงมีบทบาทสำคัญต่อการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจไทย แต่ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ตกต่ำและขีด ความสามารถในการแข่งขันลดลง ทำให้บทบาทของการลงทุนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจมีแนวโน้มลดลง อย่างไรก็ ตาม ระบบเศรษฐกิจของไทยมีความอ่อนแอกลางบประมาณในส่วนของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คุณภาพ การบริการของโครงสร้างพื้นฐาน กฎหมาย กฎและระเบียบททางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้อต่อการจัดระบบการแข่งขันที่เป็น ธรรมและเหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

๒) การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านสังคม ประเทศไทยกำลังเผชิญกับภัยคุกคามที่สูงอย่างมากจากการมีโครงสร้างประชากรที่วัยสูงอายุเพิ่มขึ้น วัยเด็กและวัยแรงงานลดลง คนไทยได้รับการพัฒนาศักยภาพทุกช่วงวัยแต่มีปัญหาคุณภาพการศึกษาและระดับสติปัญญาของเด็ก พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และผลิตภัณฑ์แรงงานต่ำ ประชาชนได้รับการคุ้มครองทางสังคมเพิ่มขึ้นและมีการจัดสวัสดิการทางสังคมในหลายรูปแบบ แต่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสอย่างเช่นชาวเชื้อชาติไทยที่ขาดแคลนความเสมอภาคด้านคุณธรรมและจริยธรรม และมีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย รวมถึงเชิงภูมิปัญญาการแพร่ระบาดของยาเสพติดและการเพิ่มขึ้นของการพนันโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน แต่คนไทยตื่นตัวทางการเมืองและให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคมและธรรมาภิบาลมากขึ้น

๓) การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทุนทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลซ้ำเติมให้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรุนแรง起来了 ผลกระทบต่อผลผลิตภาคเกษตรและความยากจน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ขณะที่มีความขัดแย้งทางนโยบายในการบูรณาการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังมีความมั่นคงด้านอาหาร แม้จะต้องเผชิญกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและความต้องการพืชผลลั้งงาน

๔) การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศ ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองสูงขึ้น แต่ความขัดแย้งทางการเมือง ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังคงอยู่และส่งผลต่อเศรษฐกิจ การดำรงชีวิตของประชาชน และความเชื่อมั่นของนานาประเทศ รวมทั้งความสงบสุขของสังคมไทย ขณะที่ประสิทธิภาพภาครัฐมีการเปลี่ยนแปลงในภาพรวมที่ดีขึ้น แต่ขีดความสามารถในการป้องกันการทุจริตต้องปรับปรุง การกระจายอำนาจประจำความสำเร็จในเรื่องการเพิ่มรายได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่มีความล่าช้าในการถ่ายโอนภารกิจและมีความไม่ชัดเจนในการแบ่งบทบาทหน้าที่กับราชการส่วนกลาง ขณะเดียวกัน การคอร์รัปชันยังคงเป็นปัญหาสำคัญของไทยและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ

๒.๒ การประเมินความเสี่ยง ประเทศไทยจะเผชิญกับความเสี่ยงที่ต้องเตรียมการสร้างภูมิคุ้มกันให้ประเทศพร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ ๖ ประการ ดังนี้

๒.๒.๑ การบริหารภาครัฐอ่อนแอ ไม่สามารถขับเคลื่อนการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อำนาจจัดการสูญเสียไปเพื่อผลประโยชน์ของคนบางกลุ่ม ความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐกับภาคประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชนในบางพื้นที่มีข้อง่วงมากขึ้น ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นแต่การมีส่วนร่วมตัดสินใจในระดับนโยบายมีน้อย เจ้าหน้าที่รัฐย่อที่อยู่ในการปฏิบัติตามหน้าที่ การบังคับใช้กฎหมายไม่จริงจัง ขณะที่ด้านนวัตกรรมและการคอร์รัปชันซึ่งให้เห็นว่าสังคมมีการทุจริตประพฤติมิชอบและไม่โปร่งใส นำไปสู่ความเหลือล้าและไม่เป็นธรรมในมิติเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ส่งผลกระทบต่อความเชื่อถือของต่างชาติที่มีต่อประเทศไทย

๒.๒.๒ โครงสร้างทางเศรษฐกิจไม่สามารถรองรับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยยังคงพึ่งพาเศรษฐกิจภายนอกประเทศ ทั้งการส่งออกสินค้า การลงทุน และการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศอย่างมาก จึงมีความอ่อนไหวต่อความผันผวนของเศรษฐกิจโลกและปัจจัยแวดล้อมโลกที่เปลี่ยนแปลงไป การขยายตัวทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับปัจจัยการผลิตตั้งเดิมโดยเฉพาะทุน และแรงงานราคาถูกที่มีผลิตภัณฑ์ต่ำเป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก ขณะที่เศรษฐกิจในประเทศไทยยังมีความเหลือล้า ประชาชนระดับฐานรากซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตรมีรายได้น้อยเมื่อเทียบกับนักวิชาการและมีปัญหาหนี้สินเป็นปัจจัยบันทอนความเข้มแข็งของเศรษฐกิจไทย

๒.๒.๓ โครงสร้างประชากรที่มีวัยสูงอายุเพิ่มขึ้น ขณะที่ประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง ประเทศไทยจะเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในปี ๒๕๖๘ ขณะที่สัดส่วนประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑ อาจกระทบต่อความต้องการแรงงานในระบบเศรษฐกิจในอนาคต การแข่งขันเพื่อแย่งชิงแรงงานจะมีมากขึ้น โดยเฉพาะแรงงานคุณภาพ ภาคธุรกิจและครัวเรือนจะมีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในการดูแลและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในด้านต่างๆ ส่งผลต่อภาระงบประมาณของภาครัฐ และค่าใช้จ่ายของครัวเรือนในการดูแลสุขภาพอนามัย และการจัดสวัสดิการทางสังคม

๒.๒.๔ ค่านิยมที่ดึงมาเลื่อมถ้อยและประเพณีดั้งเดิมถูกบิดเบือน เนื่องด้วยการเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแสโลกวิถีนี้ ส่งผลให้สังคมไทยมีความเป็นวัตถุนิยม ให้ความสำคัญกับศีลธรรมและวัฒนธรรมที่ดึงมาลดลง ทั้งการตารางชีวิตประจำวัน การใช้ชีวิตและความสัมพันธ์กับผู้อื่น มุ่งหารายได้เพื่อสนับสนุนความต้องการบริโภค การซ้ายเหลือเกือบกูลกันลดลง ความเมิน寡ใจไม่ตรึงน้อยลง แก่งแย่ง เอารัดเอาเปรียบกันขาดความสามัคคี ไม่เคารพสิทธิผู้อื่น และขาดการยึดถือประโยชน์ส่วนรวม

๒.๒.๕ ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมของประเทศไทยแนวโน้มเสื่อมโทรมรุนแรง จากการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านกายภาพ การใช้ประโยชน์ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลให้สถานการณ์และแนวโน้มความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทวีความรุนแรง โดยเฉพาะน้ำท่วม ภัยแล้ง การใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง ไม่คุ้มค่า และปริมาณของเสียที่เพิ่มขึ้น นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ รวมไปถึงการกัดเซาะชายฝั่งอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ภัยพิบัติจะเกิดขึ้นบ่อยครั้ง กระทบต่อฐานการผลิตภาคเกษตร ความมั่นคงด้านอาหาร พลังงาน สุขภาวะและคุณภาพชีวิตของประชาชน

๒.๒.๖ ประเทศไทยยังคงมีความเสี่ยงด้านความมั่นคง ทั้งที่มาจากการก่อความไม่สงบในประเทศ ปัญหาการก่อการร้าย วิกฤตเศรษฐกิจและการแข่งขันด้านต่างๆ ในเวทีระหว่างประเทศรวมทั้ง ภัยพิบัติที่เกิดจากมนุษย์และธรรมชาติมีความรุนแรงและผลกระทบสูงในระยะต่อไปเป็นประเด็นท้าทายต่อการบริหารจัดการความเสี่ยงทั้งการบริหารวิกฤต การเตรียมความพร้อมเพื่อตอบสนองอย่างฉับไวและการบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉิน รวมทั้งการเสริมสร้างศักยภาพของประเทศไทยให้มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลกอย่างต่อเนื่อง

๒.๓ การสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศไทย เพื่อให้ประเทศไทยสามารถรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องสร้างและใช้ประโยชน์จากภูมิคุ้มกันประเทศไทย ๕ ประการ ดังนี้

๒.๓.๑ ประเทศไทยมีการปกคล่องในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นสถาบันหลักที่ยึดโยงคนในชาติให้เกิดความเชื่อมั่น สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นเครื่องนำพาสังคม向前 โดยเฉพาะรัชกาลปัจจุบันที่ทรงเป็นแบบอย่างของการดำรงชีวิตบนทางสายกลางและความพอดี ทรงยึดมั่นในประโยชน์สุขของพสกนิกรในทุกด้าน

๒.๓.๒ การพัฒนาประเทศไทยให้อยู่บนฐานความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัย การวิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญสาหัสรับการพัฒนาประเทศไทย ในการปรับเปลี่ยนการผลิตจาก การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เงินทุน และแรงงานที่มีผลิตภาพต่ำ ไปสู่การใช้ความรู้และความชำนาญด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

๒.๓.๓ สังคมไทยมีค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดึงมา ยึดโยงคนไทยให้เป็นปึกแผ่น ลดอิทธิพลของความทันสมัยและความขัดแย้งในสังคมไทย ประชาชนนาฬักษณ์ของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน ครอบครัวบ่มเพาะความเป็นไทยที่มีจิตสำนึกลัทธิศาสนาและอัตลักษณ์ให้บุตรหลานได้ตระหนักรู้ถึงรากเหง้าของตนเอง

ยุทธศาสตร์	แนวทางพัฒนา
การพัฒนาด้านการพาณิชย์	<ol style="list-style-type: none"> ๑. พัฒนาการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร ด้านการพาณิชย์อย่างเป็นระบบและสร้างเครือข่ายข้อมูลที่ทันสมัย ๒. พัฒนาเครือข่ายธุรกิจเชื่อมโยงการตลาด ระหว่าง ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ ผู้ส่งออก ๓. พัฒนาคุณภาพสินค้าให้ตรงตามความต้องการของตลาด และน่าเชื่อถือ โดยมีเครื่องหมายการค้าไทย
การพัฒนาชุมชนและชนบท	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อการวางแผน การวางแผนเมืองในระดับตำบล โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ปฏิบัติการภายใต้การกำกับดูแลและสนับสนุนจากส่วนราชการระดับอำเภอและจังหวัด ๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและชนบทด้วยกระบวนการเรียนรู้ ทั้งการพัฒนาภายในชุมชนและการพัฒนาระหว่างชุมชน ๓. ส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการวางแผนพัฒนาพื้นที่ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการระดับอำเภอและจังหวัด
การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและการกีฬา	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งเสริมเครือข่ายด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งภายในและภายนอกอำเภอ ๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ประชาชน องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรศาสนาและสภាពัฒนธรรม ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ๓. ส่งเสริมการพัฒนาการกีฬาสู่สากล โดยการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ประชาชน องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๔. ส่งเสริมและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
การพัฒนาด้านการสาธารณสุข	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งเสริมการพัฒนาระบบสาธารณสุข เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน ๒. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายสาธารณสุขทั้งภายในและภายนอกอำเภอ ๓. สร้างเครือข่ายระบบข้อมูลสารสนเทศของอำเภอ เชื่อมโยงจังหวัด เพื่อใช้ในการวางแผน ติดตาม ประเมินผลด้านสุขภาพ ทุกระดับ ๔. พัฒนาระบบประกันสุขภาพดีด้านหน้าที่ยั่งยืนให้มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์	แนวทางพัฒนา
การพัฒนาด้านการพาณิชย์	<p>๒. การเพิ่มศักยภาพและพัฒนาฝีมือแรงงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - แนวทางการพัฒนา <ul style="list-style-type: none"> (๑) การพัฒนาฝีมือแรงงานทุกส่วนตามความต้องการของตลาดแรงงาน (๒) การสร้างศักยภาพของเคราะห์คนชาติ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น <p>๓. การพัฒนาคุณภาพแรงงานในสถานประกอบการ</p>
การพัฒนาด้านการให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการอำนวยความสะดวกยุทธิกรรม	<p>๑. สร้างมาตรฐานคุณครอง/พิทักษ์สิทธิมนุษยชน ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน</p> <p>๒. ส่งเสริมและเสริมสร้างชุมชนให้ปักครองตนเอง</p>
การพัฒนาด้านการบริหาร จัดการและการปักครอง	<p>๑. การส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการวางแผนพัฒนา ที่นี่ที่ในระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ ระหว่างองค์กรปักครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการระดับอำเภอและจังหวัด ตลอดจนสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา</p> <p>๒. สร้างเครือข่ายระบบข้อมูลสารสนเทศอำเภอ เพื่อใช้ในการวางแผน ติดตาม ประเมินผลของทุกระดับ</p> <p>๓. ใช้ระบบข้อมูลในการปฏิบัติงานแบบมีส่วนร่วมที่โปร่งใส</p>
การพัฒนาด้านทรัพยากรัฐมนตรีและสิ่งแวดล้อม	<p>๑. พัฒนาทรัพยากรัฐมนตรีให้เป็นเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และ เกษตรแบบครบวงจร</p> <p>๒. พัฒนาระบบการจัดการขยะมูลฝอย การบำบัดน้ำเสีย ให้มีประสิทธิภาพ โดยไม่กระทบกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓. สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรัฐมนตรีและสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น</p>

๓.๑.๗ นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

ผู้บริหารท้องถิ่นมีแนวทางนโยบายในการพัฒนาดังนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองและด้านการบริหารราชการ

การพัฒนาการเมืองการบริหาร เพื่อให้บรรลุตามเจตนามูลของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ ที่ได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจจากการปักครองสู่ท้องถิ่น ให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การเงิน การคลัง การบริหารงานบุคคล ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามภารกิจที่เพิ่มขึ้นขององค์การบริหารส่วนตำบล ตลอด จนการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม และจิตสำนึกของพนักงานส่วนตำบล เจ้าหน้าที่และลูกจ้างในการบริการประชาชน ให้ได้รับความสอดคล้อง รวดเร็วและเกิดความพึงพอใจ ดังนี้

๑.๑ พัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคล่องเมืองให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล ที่มีหลักการบริหาร จัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี และเป็นหน่วยบริการสังคมที่มีมาตรฐานด้วยการ

ส่งเสริมสร้างความร่วมมือ ประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสร้างกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพและยกระดับแก่สมาชิกสภากองท้องถิ่นข้าราชการพนักงานและลูกจ้างซึ่ง เป็นทรัพยากรบุคคลอันสำคัญของตำบลคลองเมืองพร้อมทั้งสร้างเสริมกระบวนการพัฒนาระบบการบริการสาธารณูปโภคที่ดีมีมาตรฐาน สร้างความสอดคล้องขั้นตอนการปฏิบัติงาน สร้างบุคคลให้มีคุณภาพในการปฏิบัติงาน สร้างบุคลากรให้มีคุณภาพและมีจิตสำนักในการให้บริการเพื่อรับการบริการแต่ละด้านให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

๑.๒ ส่งเสริมสนับสนุนการขับเคลื่อนองค์กรชุมชนและคณะกรรมการชุมชนดำเนินกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ โดยชุมชนและเพื่อชุมชน รวมทั้งการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เพื่อพัฒนายกระดับการขับเคลื่อนไปสู่ทิศทางของตำบลน่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน

๑.๓ ส่งเสริมสนับสนุนการประสานงานเพื่อก่อให้เกิดการสร้างเครือข่ายการทำงาน ทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ และพื้นที่อื่น ๆ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน

๑.๔ เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บและพัฒนารายได้ ให้มีความทั่วถึง เป็นธรรม รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนตามครรลองระบบประชาธิปไตย ตั้งแต่เริ่มกระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ โปร่งใสและปฏิบัติงานอย่างมีระบบ

๑.๕ ปรับปรุงพัฒนาอาคารสถานที่ เพื่อรับการบริการแก่ประชาชน ในการติดต่องานต่าง ๆ เป็นศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร ศูนย์กลางการเรียนรู้ระดับตำบล

๒. นโยบายด้านการพัฒนาสังคม

พัฒนาศักยภาพของประชาชนในตำบล ทั้งในด้านการศึกษา สาธารณสุข และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ดังนี้

๒.๑ รณรงค์ส่งเสริมกระบวนการสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรมการสร้างวินัย และจิตสาธารณะของคนในชุมชน

๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุน อำนวยความสะดวกแก่การดำเนินงานด้านสวัสดิการสังเคราะห์เบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุคนพิการและผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีสามารถพึ่งตนเองได้ รวมทั้งได้รับการช่วยเหลือและได้รับการบริการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการกีฬาและสันทนาการ เพื่อสุขภาพอนามัยที่ดีของประชาชน ให้เด็กและเยาวชนให้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ สนับสนุนให้มีการแข่งขันกีฬา เพื่อก่อให้เกิดความรัก ความสามัคคีและปลูกฝังค่านิยมที่ดีต่อการกีฬา

๒.๔ ป้องกันและปราบปราม และแก้ไขปัญหาเสพติดให้หมดไปจากพื้นที่ ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ เอกชนที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างใกล้ชิดเสริมสร้างความเข้มแข็ง ความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่เยาวชน และสถาบันครอบครัว

๒.๕ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาสังคมที่สอดคล้องกับทิศทางการสร้าง สุขภาวะแบบองค์รวม และการสร้างสังคมที่อยู่ดีมีสุข มีความเป็นชุมชนน่าอยู่ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นทุกเวลา

๓. นโยบายการพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม

การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการปฏิรูปการศึกษาเจตนารมน์แห่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งความรู้ อันเป็นเงื่อนไขสู่ระบบเศรษฐกิจฐานะความรู้ให้ประชาชนทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันที่จะเรียนรู้และฝึกอบรมได้ตลอดชีวิตและปัญญาเป็นทุนไว้สร้างงานและสร้างรายได้แนวทางท้องถิ่นให้รอดพ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจและปัญหาสังคม โดยยึดหลักความรู้คุณธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น ดังนี้

๓.๑ สนับสนุนส่งเสริมศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนให้ได้ตามมาตรฐาน เน้นคุณภาพ ประสิทธิภาพและความเที่ยงธรรมในการบริหารจัดการศึกษาทุกประเภท

๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาที่ทันสมัย ทันโลกทันเหตุการณ์ รองรับการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน (AEC) และประชาคมโลก

๓.๓ สนับสนุนส่งเสริม รักษาชนบทรرمเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น พัฒนาแหล่งวัฒนธรรม ศิลปวัตถุ ให้เกิดความภาคภูมิใจ และเป็นแหล่งเรียนรู้ของประชาชนในพื้นที่

๓.๔ ส่งเสริมพัฒนาการศึกษาตามอัธยาศัย อินเตอร์เน็ตแบบเพื่อการเรียนรู้การเป็นคนเก่ง ดี มี ความสุขรู้จักการปรับตัวเองในกระแสโลกการวิวัฒน์ได้อย่างสมดุล แบบบยล และรู้เท่าทัน

๓.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนให้บิดา/มารดา และครูได้มีความรู้ ความเข้าใจ แสวงหาและสร้าง ระบบคัดกรองเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้ชัดเจนตั้งแต่ระดับปฐมวัย เพื่อพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพ และให้ ความร่วมมือในการค้นหา พัฒนา และติดตามผลความก้าวหน้าของเด็กสร้างองค์ความรู้เรื่องวิธีการจัดการศึกษา สำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

๓.๖ สนับสนุนร่วมมือกับภาครัฐและองค์กรชุมชน จัดบริการและสวัสดิการเฉพาะ สำหรับเด็กที่ผ่านการคัดกรองเป็นเด็กที่มีความสามารถพิเศษและมีการพิจารณางบประมาณในการจัดบริการ ระหว่างบิดามารดาหรือผู้ใช้อำนวยปัจจุบัน ระหว่างปัจจุบันและรู้อย่างเป็นธรรม

๓.๗ ส่งเสริมให้สถานศึกษามีเครือข่ายกับหน่วยงานที่ให้บริการทางด้านสุขภาพกายและ สุขภาพจิต เพื่อ ป้องกันและช่วยเหลือเด็กกลุ่มเสี่ยงได้ทันท่วงที

๔. นโยบายพัฒนาสาธารณสุขและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

การสร้างภูมิคุ้มกันทางด้านสุขภาพ ตามแนวทางกฎหมายสุขภาพแห่งชาติช่วยรณรงค์ให้เกิดการ พัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางด้านสุขภาพอนามัย เพื่อสร้างเสริมสุขภาพและลดปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ ดังนี้

๔.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ แข็งแรง และมี สุขภาพจิตที่ดี การดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของประชาชน โดยประชาชนเพื่อประชาชน

๔.๒ ส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมด้านการสร้างเสริมสุขภาพของประชาชน และการบริการ สาธารณสุขทั้งปัจจุบัน ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกรวดเร็ว เป็นธรรม

๔.๓ สนับสนุนการควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ และโรคไม่ติดต่อ ที่อันตรายต่อ คนและสัตว์โดยการสร้างขีดความสามารถในการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมและดูแลรักษาอย่างเป็นระบบเชื่อมโยง กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๔.๔ ส่งเสริม สนับสนุนงานสุขภาพอนามัย และการจัดการสุขภาวะภาคประชาชน โดยผ่านกลุ่ม อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)

๔.๕ ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมที่สอดคล้องกับการคุ้มครองผู้บุริโภค

๔.๖ สนับสนุนการพัฒนาป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และระบบการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชน ให้ประชาชนมีบุคลากรในการเฝ้าระวังปัญหาของประชาชนและมีจิตสำนึก ในการคุ้มครอง สนับสนุนการมีเครือข่ายช่วยเหลือฉุกเฉินในชุมชนพัฒนาประสิทธิภาพการช่วยเหลือ และคุ้มครอง เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงบริการในการป้องกัน บำบัด พื้นฟู และพัฒนาอย่าง持ต่อในลักษณะสาขาวิชาชีพและ ให้บริการในเชิงรุก

๕. นายบ้ายพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ในสภากาณ์ปัจจุบัน ซึ่งเกิดจากความถดถอยทางเศรษฐกิจ การส่งเสริม การพัฒนาทางเศรษฐกิจภายในห้องถินเป็นการสนับสนุนและเพิ่มศักยภาพของกลุ่มให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน ดังนี้

๕.๑ สนับสนุน ส่งเสริมกลุ่มอาชีพให้เติบโตและเข้มแข็งเพื่อพัฒนาศักยภาพของกลุ่มให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืนพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของห้องถินและประเทศตุนให้เกิดการพัฒนากระบวนการสร้างระบบเศรษฐกิจชุมชน ขยายเครือข่าย โดยจัดหาแหล่งรองรับสินค้าหรือตลาดส่งออกสินค้าของกลุ่มอาชีพ

๕.๒ สนับสนุน ส่งเสริมด้านการเกษตร กระบวนการเรียนรู้ภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การเกษตรควบคู่กับการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยการใช้เกษตรผสมผสาน

๕.๓ สร้างรายได้และลดรายจ่ายในครัวเรือน ส่งเสริม สนับสนุน ขยายเครือค่าย เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการในพื้นที่

๕.๔ ส่งเสริมกิจกรรมที่สอดคล้องตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๖. นายบ้ายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

พัฒนา โครงสร้างและสภาพแวดล้อมของตำบลเพื่อส่งเสริมศักยภาพเศรษฐกิจและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและเป็นการวางรากฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยจุดมุ่งเน้นการเป็นศูนย์กลางในการให้บริการ ดังนี้

๖.๑ พัฒนาระบบการ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาสาธารณูปโภคต่างๆ การคมนาคม การขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ การประปา ให้ทั่วถึงทุกพื้นที่ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ครัวเรือน

๖.๒ เสริมสร้างมาตรการในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังในชุมชน ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำโดยการก่อสร้างและปรับปรุงท่อระบายน้ำ ระบายน้ำรวมถึงระบบระบบน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังอย่างเป็นระบบ

๖.๓ ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งน้ำสำหรับประชาชนได้อุปโภค บริโภค แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร โดยการพัฒนาแหล่งน้ำที่มีอยู่เดิมให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่าและจัดทำแหล่งน้ำใหม่ตามความเหมาะสม

๗. นายบ้ายด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติธรรมและสิ่งแวดล้อม

จัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นปัจจัยเกื้อหนุนในการดำเนินชีวิตเพื่อเอื้ออำนวยต่อความสมดุลของระบบ生ีเวคิวทยาเพื่อยกระดับคุณภาพและสนับสนุนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเพื่อเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนี้

๗.๑ รณรงค์ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกสาธารณะทางด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชน และชุมชน

๗.๒ สนับสนุน ส่งเสริมให้ชุมชนมุ่งรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน และสถานที่ต่าง ๆ ในตำบลให้เป็นตำบลน่าอยู่

๗.๓ ส่งเสริมสนับสนุนการเฝ้าระวัง และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการควบคุมและกำจัดมลภาวะที่มีผลต่อสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตของประชาชน

๗.๔ ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขับเคลื่อนการจัดทำโครงการและการดำเนินกิจกรรม ๆ ที่มุ่งไปสู่การลดสภาวะโลกร้อน

๔. นโยบายด้านการพัฒนาเด็ก และเยาวชน

สังคมชนบทไทยเป็นสังคมที่หล่อหลอมเด็กไทยในเชิงการกำหนดคุณค่าการเป็นผู้สืบทอดทางศาสนา วัฒนธรรม จริยตประเพณี การเติบใหญ่ขึ้นเพื่อการเป็นเยาวชนที่ดี เด็กเป็นเสมือนดวงดาวใจของพ่อแม่ เป็นสมาชิกในชุมชนดุจเครือญาติลูกหลานที่ต้องช่วยกันดูแลเอาใจใส่ปกป้องคุ้มครองกันอย่างเต็มที่ เกิดคุณค่า สร้างคุณภาพ และลักษณะของเด็กให้เป็นคนดีที่มีจิตใจอ่อนโยน ยิ้มง่าย เป็นมิตรน้ำใจ มีความเอื้อเฟื้อ รู้จัก สัมมาคาระ วางแผนให้เหมาะสม รู้จักประมาณตน ดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย เคราะห์ดันเองและผู้อื่น ดังนี้

๔.๑ พัฒนาส่งเสริมให้ความหมั่นใจในตนเองแบบสากล มีสัมมาคาระ อ่อนน้อมถ่อมตนแบบวัฒนธรรมไทย มีน้ำใจ ไฝสันติ รักความยุติธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตเอื้อเฟื้อเฟื่องแฝง เป็นมิตรกับทุกคน รักธรรมชาติ

๔.๒ สร้างเสริมให้มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย การดำรงรักษา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนม ธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ไฝศึกษาหาความรู้ มีความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ภาษาคอมพิวเตอร์ และวัฒนธรรมที่หลากหลาย

๔.๓ สร้างเสริมให้รู้จักสิทธิ หน้าที่ ความรับผิดชอบ จิตสำนึกสาธารณะในการเมืองระบบประชาธิปไตย

๔.๔ สร้างเสริมการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง การรู้จักพึงตนเองได้ การเป็นผู้มีความอดทน สร้างงานรู้จักประทัยด อดออม มีทักษะการจัดการ และการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๕ เสริมสร้างการรู้จักคุณค่าของตนเอง ยอมรับในความแตกต่างแห่งศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืนและเกิดประโยชน์สุขแก่ทุกฝ่าย

๔.๖ สร้างเสริมการมีทักษะชีวิตในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้ มีภูมิต้านทานของจิตใจที่เข้มแข็งจนสามารถปฏิเสธกับภัยอันตรายต่าง ๆ ที่กระดุนยั่วยุให้หลงผิดได้

๔.๗ สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมกีฬา ดนตรี ศิลปะ ภาษาศาสตร์ ในรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งในระดับชุมชน ระดับชาติ และนานาชาติ

๓.๒ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ได้วิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาส การพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis ซึ่งเป็นการพิจารณาถึงปัจจัยภายใน (จุดแข็ง, จุดอ่อน) และปัจจัยภายนอก (โอกาส, อุปสรรค) ที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่นดังนี้
ปัจจัยภายนอก

จุดแข็ง (Strength-s)

ด้านโครงสร้าง

๑. เป็นองค์กรขนาดใหญ่มีศักยภาพ/ทำงานเป็นระบบ

๒. การจัดโครงสร้างของ อบจ. มีความชัดเจนครอบคลุมตามอำนาจหน้าที่ทุกภารกิจ

๓. การตั้งศูนย์ประสานงานครบทั้ง ๓๒ อำเภอ และมี ศ.อบจ. เป็นตัวแทนของประชาชนในเขตพื้นที่ ทำให้ทราบปัญหาและความต้องการของประชาชน และสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง

๔. มีโรงเรียนที่ได้รับการถ่ายโอน จำนวน ๕๘ โรง สามารถให้จัดการเรียนการสอนให้แก่นักเรียนได้อย่างครอบคลุมทั้งจังหวัด

ด้านการเมือง การปกครอง

๑. การกำกับดูแลโดยจังหวัด กรมและกระทรวงไม่กระทบต่อการบริหารงานของ อบจ.
๒. ด้านนโยบายการพัฒนา มีการปรับให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน
๓. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความรู้ความสามารถ มีการกำหนดนโยบายการบริหารที่ชัดเจน สามารถนำองค์กรไปสู่เป้าหมายได้
๔. ผู้บริหารมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อการเมืองระดับชาติและระดับท้องถิ่น

ระเบียบกฎหมาย

๑. ฝ่ายบริหารสามารถออกกฎหมายตามอำนาจหน้าที่โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาฯ ทำให้บังคับใช้ในพื้นที่ได้ตามความเหมาะสมตามสภาพเศรษฐกิจและสังคมในท้องถิ่น
๒. มีแนวโน้มได้รับการถ่ายโอนภารกิจเพิ่มมากขึ้นตามแผนการกระจายอำนาจ
๓. มีข้อบัญญัติงบประมาณเป็นกฎหมายและเครื่องมือ สำหรับใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น
๔. มีอิสระในการกำหนดแผนพัฒนาหน่วยงานของตนเอง
๕. ผู้บริหารมีอิสระในการบริหารงานภายใต้กฎหมาย ระเบียบด้านบุคลากร
๖. องค์กรสามารถจัดทำแผนอัตรากำลังได้ลงตามภารกิจและงบประมาณ และมีการถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางทำให้มีบุคลากรที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางเพิ่มมากขึ้น
๗. บุคลากรส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัด ทำให้เข้าใจในวัฒนธรรมและปัญหาของท้องถิ่น
๘. ผู้บริหารและฝ่ายนิติบัญญัติได้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงทำให้เข้าใจปัญหาและความต้องการของประชาชน
๙. บุคลากรอบจ.มีความหลากหลายทางคุณวุฒิ ทำให้มีความรู้ ความสามารถ ความสามารถในการทำงานในหลายๆ ด้าน
๑๐. มีบุคลากรจำนวนมากที่สามารถร่วมมือกันทำงานให้บรรลุเป้าหมายได้
๑๑. มีการพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับงาน
๑๒. บุคลากรมีความรู้ และสามารถถ่ายทอดความรู้เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในหน่วยงานได้เช่นการจัดทำคู่มือ
๑๓. บุคลากรมีการจัดการตรวจสอบความรู้จากแหล่งความรู้ไปใช้เพื่อให้เกิดการปรับปรุงและสร้างนวัตกรรม
๑๔. ครูได้รับการส่งเสริมศักยภาพการปฏิบัติงาน ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมสู่มาตรฐานวิชาชีพด้านงบประมาณ
๑๕. เป็นองค์กรที่มีการจัดเก็บรายได้ด้วยตนเองที่มีประสิทธิภาพ มีสถานการณ์ค่อนข้างมั่งคง ทำให้มีความคล่องตัวในการบริหารงบประมาณ และสามารถวางแผนการใช้จ่ายเงินตามงบประมาณได้เหมาะสมกับสถานการณ์
๑๖. มีแนวโน้มของรายได้ที่มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นทุกปี ตามแผนการกระจายอำนาจ และการจัดเก็บรายได้ของอบจ. ทำให้มีงบประมาณเพียงพอต่อการปฏิบัติตามภารกิจต่าง ๆ ที่กฎหมายกำหนด
๑๗. อบจ.มีการออกข้อบัญญัติงบประมาณเป็นของตนเอง ทำให้มีศักยภาพในการให้บริการสาธารณูปโภคและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์
๑๘. มีมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการจัดเก็บรายได้ โดยขอความร่วมมือกับภาคเอกชน
๑๙. มีการพัฒนาระบบการเงิน บัญชีและหัสดุ
๒๐. มีการสนับสนุนงบประมาณพัฒนาการศึกษาส่งผลให้มีการพัฒนาการศึกษาอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

ด้านวัสดุ อุปกรณ์

๑. มีการจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงานที่ทันสมัย และเอื้อประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานให้บุคลากรสามารถปฏิบัติได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
๒. มีการพัฒนาระบบทекโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับเด็กและเยาวชน
๓. มีการนำโปรแกรมระบบคอมพิวเตอร์สำหรับสำเร็จรูปมาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อเก็บข้อมูล รวบรวมข้อมูลประมวลผล ข้อมูลโดยสามารถนำค่าทางสถิติมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารได้
๔. มีการพัฒนาระบบอินเตอร์เน็ตอย่างทั่วถึงทั้งองค์กรทำให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานได้อย่างรวดเร็ว
๕. มีการจัดทำเว็บไซต์ขององค์กรเพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบถึงผลงานและใช้ในการสืบค้นข้อมูลได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

ด้านบริหารจัดการ

๑. เป็นองค์กรขนาดใหญ่ มีเอกภาพในการบริหารสามารถวางแผนการพัฒนา บริหารจัดการงบประมาณ และดำเนินตามโครงการได้ตามความเหมาะสม และปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์
๒. มีการมอบหมายอำนาจการปฏิบัติงานให้แก่ผู้บริหารหรือหัวหน้าหน่วยงานในสังกัด อย่างเหมาะสมทำให้การปฏิบัติงานมีความคล่องตัว รวดเร็ว และแก้ไขปัญหาได้อย่างทันท่วงที
๓. มีการจัดตั้งศูนย์ประสานงานอำเภอที่เข้าถึงพื้นที่ทั่วทั้งจังหวัดสามารถให้บริการประชาชนและประสานงานกับหน่วยงาน ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆในอำเภอได้ดี และรับรู้ความต้องการตลอดจนศักยภาพของชุมชนเป็นอย่างดี
๔. มีการบริหารงานໂปรรงสี เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจร่วมตรวจสอบการดำเนินงานของอบจ. ในรูปของคณะกรรมการต่างๆและการออกเวทีภาคประชาชนสังคม
๕. มีส่วนราชการในสังกัดที่หลากหลายและเข้มแข็ง ทำให้สนองตอบต่อนโยบายของผู้บริหารและแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนได้ครอบคลุมทั้งจังหวัด
๖. สถานศึกษาในสังกัดมีโครงสร้างขององค์กรที่เอื้อให้ผู้บริหาร ครุ ชุมชน บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน สามารถมีส่วนร่วมในการจัดการและพัฒนาการศึกษา มีการเร่งรัดคุณภาพระบบบริหารจัดการสู่การประกันคุณภาพ มีการนำข้อมูลที่เชื่อถือได้มาใช้ในการบริหารจัดการ และส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมอันดีแห่งประเทศไทย
๗. สถานศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๘. การจัดระบบบริการสาธารณูปโภคเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น เช่น การจัดสรรงบประมาณและส่งเสริมโครงการด้านสวัสดิการสังคมของประชาชน การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบถึงการกิจกรรมของอบจ.
๙. มีวัฒนธรรมในองค์กรที่เอื้อต่อการบริหารจัดการองค์กรที่ชัดเจน
๑๐. มีปัจจัยในการบริหารเป็นของตนเอง เช่น M (man, money, material, management)

จุดอ่อน (Weakness – W)

ด้านโครงสร้าง

๑. โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยตามภารกิจที่ได้รับมอบเพิ่มมากขึ้น
 ๒. องค์กรมีขนาดใหญ่ บุคลากรมีจำนวนมาก การทำงานหลากหลายทำให้การประสานงานไม่คล่องตัวและไม่ทั่วถึง
- ด้านการเมือง การปกครอง
๑. มีจำนวนสาขาวิชาหลากหลายจำนวนมาก ทำให้ขาดเสียรากฐานในการบริหารงานและตัดสินใจด้านระเบียบ/กฎหมาย/อำนาจหน้าที่
 ๒. อำนาจในการออกข้อบัญญัติและบังคับใช้กฎหมายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีน้อย
 ๓. การแบ่งอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดยังไม่มีความชัดเจน ทำให้ปฏิบัติงานซ้ำซ้อน กับอปท.ในจังหวัด และมีปัญหาความทับซ้อนของพื้นที่
 ๔. มีการอกระเบียบ/กฎหมายใหม่ๆ จำนวนมาก และมีการเปลี่ยนแปลงระเบียบปฏิบัติบ่อยครั้งทำให้การปฏิบัติงานของบุคลากรไม่ทันต่อเหตุการณ์
 ๕. ระเบียบกฎหมายในการปฏิบัติงานไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงานและมีข้อจำกัด ส่งผลให้การดำเนินงานล่าช้า
 ๖. ภารกิจตามประกาศคณะกรรมการคณะกรรมการกระจายอำนาจ ยังไม่มีความชัดเจน ทำให้มีผลต่อการปฏิบัติงานและถูกตรวจสอบมีการเรียกเงินคืน

ด้านบุคลากร

๑. จำนวนเจ้าหน้าที่บางหน่วยงานมีไม่เพียงพอต่อปริมาณงาน ส่งผลต่อการดำเนินงานในภาพรวม
๒. การจัดสรรบุคลากรบางส่วนไม่เหมาะสมสมกับงานในหน้าที่ และตำแหน่ง ทำให้ผลงานขาดประสิทธิภาพ หรือ จำนวนคนมากกว่าจำนวนงาน
๓. บุคลากรมีการเปลี่ยนแปลง โยกย้ายบ่อยครั้ง ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน
๔. บุคลากรมีความคิด หัวศูนย์ แตกต่างกัน ทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งในองค์กร
๕. บุคลากรบางส่วนขาดความรู้ ความเข้าใจในระเบียบ กฎหมายและอำนาจหน้าที่ของอปจ. ความสนใจในงานที่รับผิดชอบ
๖. บุคลากรที่มือญี่ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการขั้นผู้น้อย ทำให้ขาดทักษะ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน
๗. ขาดการวางแผนบริหารจัดการรองรับการถ่ายโอนบุคลากรและงานจากส่วนกลาง เพราะมีแนวโน้มได้รับการถ่ายโอนภารกิจที่เพิ่มมากขึ้นตามแผนการกระจายอำนาจ
๘. การพัฒนาบุคลากรจำนวนมากมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้นในอนาคต
๙. การจัดตั้งศูนย์ประสานงานยังไม่มีกฎหมายรองรับรูปแบบไม่ชัดเจน ไม่มีการกำหนดตำแหน่งที่แน่นอนชัดเจน
๑๐. บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจ ประสบการณ์และความคิดสร้างสรรค์ในการวางแผน ทำให้แผนที่ออกมามีมีคุณภาพ ไม่เป็นระบบ ไม่สามารถตอบสนองนโยบายหรือเป้าหมายขององค์กรได้
๑๑. บุคลากรมีความรู้ ความสามารถมีจำนวนมาก แต่ยังขาดการวางแผนพัฒนาด้านบุคลากรวางแผนอัตรากำลังใน การปฏิบัติหน้าที่ให้ตรงกับสายงาน และการสร้างขวัญกำลังใจ
๑๒. การบริหารงานเป็นระบบอุปถัมภ์

ด้านงบประมาณ

๑. งบประมาณมีจำนวนจำกัดแต่ความต้องการใช้งบประมาณมีสูง เนื่องจากภารกิจมาก
๒. งบประมาณที่จัดเก็บได้เอง และที่ได้รับการสนับสนุนยังไม่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน เนื่องจากมีพื้นที่ขนาดใหญ่ และมีประชากรจำนวนมาก
๓. การติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ขาดการนิเทศงาน ติดตามงานอย่างต่อเนื่อง
๔. รายได้ที่อบจ.จัดเก็บเองน้อยน้อย เมื่อเทียบกับรายได้จากเงินอุดหนุนจากรัฐบาล รายรับที่ได้จากรัฐบาลไม่มีความแน่นอน
๕. ขาดงบประมาณในการจัดทำบริการสาธารณูปโภคให้กับประชาชน เช่น ระบบกำจัดขยะรวม ระบบบำบัดน้ำเสียรวม เป็นต้น
๖. การจัดเก็บรายได้ ยังไม่ได้รับความร่วมมือจากภาคเอกชนเท่าที่ควร ขาดแนวทางการส่งเสริมความร่วมมือใหม่ๆ
๗. งบประมาณบางส่วนถูกตัดลด ทำให้ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานตามภารกิจและนโยบายที่กำหนด
๘. การจัดสรรงบประมาณบางส่วนไม่ชัดเจน ทำให้เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติมีความยากลำบากในการปฏิบัติงาน และประสานงานกับส่วนราชการอื่น ๆ ในระดับอำเภอ
๙. ด้านการเงิน พัสดุ การเบิกจ่ายมีหลายขั้นตอน ใช้เอกสารมาก ทำให้การเบิกจ่ายล่าช้า
๑๐. งบประมาณด้านการศึกษายังไม่เพียงพอ
๑๑. ขาดระบบการควบคุมการใช้เงินตามแผนงบประมาณ

ด้านวัสดุ อุปกรณ์

๑. เครื่องมือในการปฏิบัติงานและอุปกรณ์เทคโนโลยี ยังไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
๒. สถานที่ปฏิบัติงานคับแคบ สภาพแวดล้อมไม่สะอาด ประชาชนผู้มาติดต่อราชการไม่ได้รับการอำนวยความสะดวกเท่าที่ควร เช่น สถานที่จอดรถ ห้องสุขา สถานที่นั่งรอรับบริการ
๓. เครื่องจักรกล และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับการถ่ายโอน มีสภาพชำรุด เก่า ไม่สามารถใช้ดำเนินงานได้ เพิ่มภาระค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุง แต่ไม่สามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
๔. โรงเรียนในสังกัดยังขาดสาธารณูปโภค /สาธารณูปการ และห้องเรียนพิเศษ ห้องปฏิบัติการ ห้องวิทยาศาสตร์ /อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการต่างๆ ไม่เพียงพอต่อความต้องการที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ด้านบริหารจัดการ

๑. สถานที่ตั้ง และขนาดของอบจ.คับแคบ และมีหน่วยงานย่อยแยกไปอยู่สถานที่อื่น ๆ ทำให้ขาดความคล่องตัวในการติดต่อประสานงาน และประชาชนไม่สะดวกในการขอรับบริการ
๒. ขาดการประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจแก่ประชาชน
๓. สายการบังคับบัญชาภายใน ทำให้การปฏิบัติงานล่าช้า
๔. ขาดการประสานงานระหว่างห้องถีนในจังหวัด/การสำรวจฐานข้อมูลในพื้นที่ และมีการเปลี่ยนแปลงแผนงาน/ภารกิจบ่อยครั้ง จึงทำให้เกิดความช้าช้อนเกี้ยวกับพื้นที่โครงการก่อสร้าง
๕. การจัดระบบบริหารภายในองค์กรไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
๖. ระยะทางระหว่างอบจ.และโรงเรียนในสังกัด ศูนย์ประสานงาน อยู่ห่างไกล ทำให้การติดต่อประสานงานเกิดความล่าช้า
๗. ระบบฐานข้อมูลยังไม่สมบูรณ์ และเป็นปัจจุบันทำให้ไม่สามารถนำข้อมูลมาประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารได้

๙. ขาดการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์กรอย่างเป็นระบบ

โอกาส (Opportunity – o)

ด้านการเมือง การปกครอง

๑. มีการประสานงานกับนักการเมืองระดับชาติด้วย
๒. ประชาชนมีความเป็นประชาธิปไตยและสนใจการเมืองสูง
๓. ได้รับการผลักดันด้านงบประมาณจากนักการเมืองระดับชาติด้านเศรษฐกิจ
๔. มีความเจริญติบโตทางด้านเศรษฐกิจ ทำให้มีแนวโน้มด้านการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้น
๕. มีการขยายพื้นที่ทางการเกษตรเพิ่มขึ้น
๖. สินค้า OTOP เป็นที่นิยมของลูกค้าทั้งในและต่างประเทศ
๗. มีความพร้อมด้านระบบสาธารณูปโภค
๘. ประชาชนมีอัตราการออมสูง
๙. มีแหล่งเงินทุนในระบบจำนวนมาก
๑๐. มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
๑๑. มีแหล่งห้องเที่ยวเชิงนิเวศน์ที่หลากหลาย
๑๒. มีสถานประกอบการหลายแห่ง ทำให้มีแหล่งจัดเก็บรายได้จำนวนมากมาใช้ในการพัฒนาชุมชน

ด้านสังคม

๑. มีทรัพยากรมนุษย์ซึ่งอยู่ในวัยเรียน เยาวชนจำนวนมาก สามารถที่จะกลับมาพัฒนาจังหวัดได้
๒. มีสถานศึกษาอย่างเพียงพอในทุกราดับ
๓. มีสถานีอนามัยและสถานพยาบาลในทุกตำบลและอำเภอ
๔. ปัญหาอาชญากรรมน้อยลงเมื่อเทียบกับจำนวนประชากร
๕. มีวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามและเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น
๖. ชุมชนมีแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาที่หลากหลาย
๗. ประชาชนมีค่านิยมไฟเรียนรู้

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

๑. ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลให้การบริหารจัดการองค์กรมีประสิทธิภาพ การติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานมีความสะดวก รวดเร็ว การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนได้รับทราบอย่างทันท่วงที ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลขององค์กรได้
๒. ระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย สามารถพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อใช้อ้างอิง สืบค้น กรอกข้อมูลรายงานผลข้อมูลประกอบการตัดสินใจ

อุปสรรค (Threat-t)

ด้านการเมือง การปกครอง

๑. การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็นไปด้วยความล่าช้า ไม่เป็นไปตามแผนปฏิบัติการ
๒. อำนาจหน้าที่ตามแผนกระจายอำนาจฯ ยังไม่มีความชัดเจนในการกิจ ไม่เอื้ออำนวยต่อการ

ภูมิปัญญา

- ๓. ขาดเสถียรภาพทางการเมืองระดับชาติ
- ๔. ขาดความต่อเนื่องในนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น
- ๕. ประชาชนยังไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของหน่วยงาน

ด้านเศรษฐกิจ

- ๑. นำมั่นราคาสูงขึ้นโดยต่อเนื่อง
- ๒. กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ขาดความเข้มแข็ง
- ๓. ผลผลิตทางการเกษตรมีราคาตกต่ำ
- ๔. ประสบภัยธรรมชาติบ่อยครั้ง
- ๕. ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร มีฐานะยากจน
- ๖. ประชาชนไม่นิยมการลงทุน
- ๗. เกิดโรคระบาด เช่น ไข้หวัดนก ฯลฯ
- ๘. มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ดินเค็ม น้ำท่วม ภัยแล้ง ฯลฯ ที่กระทบต่อเศรษฐกิจ
- ๙. ปัญหาเศรษฐกิจและการเงินของประเทศไทย ทำให้การกระจายเงินจากรัฐบาลลงมาไม่เป็นไปตามกฎหมายกำหนด

ด้านสังคม

- ๑. ปัญหาอาชญากรรมเป็นภาระสำคัญที่ไม่ต้องจังหวัด
- ๒. ปัญหาวัยรุ่น เยาวชน มีแนวโน้มรุนแรงและเพิ่มมากขึ้น เช่น ปัญหายาเสพติด ฯลฯ
- ๓. ปัญหาระงานอพยพออกพื้นที่
- ๔. ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาน้อย ทำให้ไม่มีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๕. ขาดการมีส่วนร่วมกับภาคประชาชน
- ๖. มีจำนวนประชากรจำนวนมาก ทำให้ปัญหาความต้องการมีความหลากหลายไม่สามารถแก้ปัญหา และความต้องการของประชากรได้หมด
- ๗. สภาพการณ์สังคม และเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว

บทที่ ๔

วิสัยทัศน์ พัณกิจ และ
จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

บทที่ ๔

“ ประชาสามัคคี สุขภาพดีถ้วนหน้า ไม่เพียงพยาเสพติด เศรษฐกิจพอเพียง ”

๔.๑ วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอุดมคติซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายและปรารถนา คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นหรือบรรลุผลในอนาคตข้างหน้า ตำบลคลองเมืองเป็นตำบลขนาดเล็กที่มีประชาชนส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่หนาแน่นและสงบสุข และคาดการณ์ไว้ว่าในอนาคตต้องเป็นชุมชนที่สงบสุขน่าอยู่อาศัยและมีทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อมดี จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคตดังนี้

“ ประชาสามัคคี สุขภาพดีถ้วนหน้า ไม่เพียงพยาเสพติด เศรษฐกิจพอเพียง ”

๒. พันธกิจ (MISSION)

- (๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณูปโภคสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
- (๒) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- (๓) การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของคน ครอบครัวและชุมชนในการพึ่งตนเอง
- (๔) การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐที่ดี และมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- (๕) การพัฒนาการเกษตรให้ลดการใช้สารเคมี ลดต้นทุนการผลิต เพื่อให้ปลอดภัยแก่ผู้บริโภค
- (๖) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- (๗) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๘) การส่งเสริมการพัฒนาอาชีพ เพื่อให้ประชาชนพอยู่พอกิน สร้างขบวนการเรียนรู้ ร่วมกัน ร่วมคิด ร่วมทำ เพื่อพัฒนาไปสู่ชุมชนเข้มแข็งและยั่งยืน ตามแนวพระราชดำริ

๓. จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

(๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

จัดระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน บูรณาการแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สามพื้นท้องท้องถิ่น (อบจ. เทศบาล อบต.) เพื่อลดความทับซ้อนของพื้นที่ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ ประชาชน ส่งเสริมเชื่อมโยงการคลบประทาน ก่อสร้างฝาย ทำน้ำบกันน้ำ ชุดลอก ชุดระบะ พัฒนาแหล่งน้ำ คลองน้ำ ระบบประปา และการกระจายการใช้ประโยชน์ การจัดให้มีและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐาน ทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำและการปรับปรุงบำรุงรักษาในเขตชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมสถานที่เพื่อนั่งพักการและออกกำลังกาย สนามกีฬาและนั่งพักการชุมชน การผังเมืองรวมของท้องถิ่นและการผังเมืองรวมจังหวัด การสาธารณูปโภค-สาธารณูปการ และการก่อสร้างอื่น ๆ

(๒) การพัฒนาด้านการศึกษา การส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม

ส่งเสริมการกระจายอำนาจและการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษา ให้เป็นไปตามความสมัครใจและความพร้อมของสถานศึกษานั้นๆ ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาร่วมถึงการศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียน ทั้งระดับ ก่อหนี้เรียน ประถม มัธยม และระดับปริญญาตรี ภาคประชาชน โดยการสนับสนุนงบประมาณและพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีการพัฒนา ในการจัด

การศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาให้ได้มาตรฐาน สร้างเสริม สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาและภาคประชาชน นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนและการเรียนรู้ จัดให้มีคณะกรรมการการศึกษาเพื่อประสานการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของ อบต. และกระทรวงศึกษาธิการ และอื่นๆ จัดการศึกษาโดยเน้นคุณธรรมนำสู่สัมมาชีพ

ส่งเสริมพระพุทธศาสนาให้เป็นศูนย์ส่งเสริมคุณธรรมวัฒนธรรมประเพณี วิถีพุทธท่องถิน สร้างสานคุณค่า วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เช่น ชาติพันธุ์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท่องถิน สร้างเสริมบทบาทของสถาบัน บวร บ้าน วัด โรงเรียน ใน การพัฒนาชุมชน สนับสนุนโครงการวัดปลดเหล้าให้ยั่งยืนและโครงการตรวจสุขภาพให้พระสงฆ์เป็นประจำ

๓) การพัฒนาการเกษตรกรรม

ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพด้านการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตและการตลาด โดยให้ความรู้กับประชาชนอย่างทั่วถึงและสอดคล้องกับวิถีชีวิตริม พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านเกษตรกรรม เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยใช้เกษตรอินทรีย์ พัฒนาความรู้ด้านวิชาการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร สนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชน แหล่งเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรทฤษฎีใหม่ มีการประสานงานจัดทำน้ำเพื่อการเกษตร สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองต่างๆ สร้างเสริมการปลูกพืชทางการเกษตร เพื่อเป็นพลังงานทดแทน

๔) การพัฒนาสาธารณสุข และสวัสดิการสังคม

พัฒนาระบบบริการสุขภาพให้มีคุณภาพมาตรฐานทั่วถึงและครบวงจร ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงได้อย่างครอบคลุมเป็นธรรมเกิดความพึงพอใจ ดำเนินการกระจายอำนาจด้านสาธารณสุขโดยครอบคลุมทั่วสัตตุ ครุภัณฑ์ กำลังคน งบประมาณ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้านสาธารณสุข โดยส่งเสริมและสนับสนุนอาสาสมัครสาธารณสุข (asm.) ให้ทำงานอย่างมีคุณภาพ และมีขวัญกำลังใจที่ดี จัดระบบส่งเสริมสุขภาพภาคประชาชน เพื่อการพึ่งพาตนเองของประชาชน สู่การมีสุขภาพที่ดี การจัดระบบสุขภาพภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วน ทั้งผู้นำชุมชน (กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน) กลุ่มสตรี, กลุ่มเยาวชน, กลุ่มวัยรุ่น, วัยทำงาน, วัยสูงอายุ การส่งเสริมสนับสนุนสถานีอนามัยประจำตำบลให้มีประสิทธิภาพและศักยภาพในการรับรักษาผู้ป่วยเพิ่มมากขึ้น

พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุโดยสนับสนุนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม สร้างเสริมพัฒนาศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและประชาชน สงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส ผู้ติดเชื้อ HIV จัดให้มีและเพิ่มศักยภาพศูนย์พัฒนาเด็ก ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกวัย ตั้งแต่แรกเกิด วัยเด็ก วัยรุ่น เยาวชน วัยทำงานและวัยชรา สนับสนุนการจัดสวัสดิการชุมชนโดยชุมชนมีส่วนร่วม บริหารจัดการ จัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อวิเคราะห์และรับรวมปัญหา มีการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิเด็ก เยาวชน สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส

๕) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อยโดยประสานกับสถาบันการศึกษาภาคธุรกิจเอกชน หน่วยงานของรัฐ เช่น ความรู้ด้านการบริหารจัดการ ประสานงานการลงเงินทุนช่องทางการตลาด ส่งเสริม OTOP ในด้านนวัตกรรม เช่น พัฒนาคุณภาพการผลิต ยกระดับเป็นสินค้าส่งออก และจัดทำห้องแสดงสินค้าเพื่อย้ายเครือข่ายและการตลาด ส่งออก ประสานงานกับทุกภาคส่วน เช่น สถาบันอาหาร หอการค้าจังหวัด เพื่อสนับสนุนด้านเศรษฐกิจของ ตำบลคลองเมือง สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม (สอช.) และพัฒนาวิสาหกิจชุมชน

๖) การพัฒนาส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

ส่งเสริมการกีฬาทุกประเภท เพื่อความเป็นเลิศและสนับสนุนกีฬาพื้นบ้าน ส่งเสริมจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อสร้างความสมานฉันท์ระหว่างองค์กรต่างๆ ส่งเสริมสนับสนุนนักกีฬาระดับเยาวชนให้เป็นตัวแทนระดับตำบล และระดับที่สูงขึ้นต่อไป ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการระดับเยาวชนและประชาชนเพื่อแก้ปัญหาฯ派และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ประสานความร่วมมือกับองค์กรและภาคประชาชัąนในการแข่งขันกีฬาตำบล

๗) การพัฒนาส่งเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย / ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน/ลดอุบัติเหตุจราจรทางบก และทางน้ำ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในด้านความมั่นคงและความปลอดภัย โดยส่งเสริมและสนับสนุน สำรวจบ้าน/ อบพร. ให้ทำงานอย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นใจและความสามัคคีให้กับประชาชนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายจราจรและกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องให้แก่ ประชาชนตำบลคลองเมือง

๘) การพัฒนาทรัพยากร แลสิ่งแวดล้อม

บูรณาการการบริหารจัดการดิน น้ำ ป่า ขยาย มลภาวะ โดยมีส่วนร่วม ของ ๓ ภาคี ทุกเรื่องได้แก่ ภาคีหน่วยราชการ นักวิชาการ และประชาชน ส่งเสริมการจัดการสวนสาธารณะชุมชน/ส่งเสริมการสร้างความร่มรื่นสองข้างทาง เช่น หน้าโรงเรียน ชุมชน ปรับปรุงภูมิทัศน์ภายนอกในเขตตำบลคลองเมือง รณรงค์การแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน/ส่งเสริมการประหยัดพลังงาน ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมชุมชน ประสานความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาภาระครั้งและเอกสารแบบครบวงจร การปรับปรุง และพัฒนาส่งเสริมการลดมลภาวะภายในตำบลคลองเมือง ส่งเสริมการเฝ้าระวังภัยน้ำท่วม ร้อยละ ไฟป่า และภัยธรรมชาติต่างๆ โดยชุมชน

๙) การบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ

จัดโครงสร้างองค์กรให้มีประสิทธิภาพบรรลุตามนโยบายและบริหารงานอย่างโปร่งใสตรวจสอบได้ให้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วนทั้งระดับชาติ ระดับบังคับ ห้องถิ่น และภาคประชาชน ประสานงานสามพื้นท้องห้องถิ่น (อบจ. เทศบาล อบต.) และร่วมมือกับราชการทุกภาคส่วน ส่งเสริมศักยภาพของห้องถิ่นในทุก ๆ ด้าน ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี ส่งเสริมการกระจายอำนาจถ่ายโอนภารกิจ และบุคลากรภาครัฐลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากรให้มีความเหมาะสมสมสอดคล้อง จัดระบบฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเป็นฐานการวางแผนพัฒนาตำบลคลองเมือง การสื่อสารประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และติดตามการทำงานขององค์กรตนเอง

๓.๕ รุกษ์และอิทธิพลของคนต่างด้าว

ความเชื่อมโยง กับประเทศต่างๆ จังหวัด	ภูมิศาสตร์ อาบี.ใน เขตจังหวัด	ภูมิศาสตร์ อาบี.ใน จังหวัด	เป้าหมาย โครงสร้าง ผลผลิต/ โครงสร้าง	ตัวชี้วัด โครงสร้าง รัฐบาลที่ดี ดำเนินการ	ค่าเป้าหมาย มาตรฐาน มาตรฐาน มาตรฐาน	ความก้าว หน้าช่อง เป้าหมาย มาตรฐาน	โครงสร้าง/ กิจกรรม กลยุทธ์	โครงสร้าง/ กิจกรรม กลยุทธ์	ห่วงโซ่อุปทาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงานสนับสนุน
สถานศึกษา ทางพัฒนาฯ ติด	สถาบันอาชญากรรม แห่งชาติ สำนักงาน บริหารคุณภาพ และการประเมิน คุณภาพ	โครงสร้าง รัฐบาลที่ดี ดำเนินการ	๗	๖	๕	๑๙	๔๒	๔๘	๗๖	๗๗

ความต้องการ กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ใน เขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ผลลัพธ์/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย	ค่าวางเป้า	กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงานสนับสนุน
			การพัฒนา การเกษตร	ปรับเปลี่ยน พัฒนาอาชีพ	เกษตรแปลงใหญ่ มีภูมิภาคชีวภาพ ปรับเปลี่ยนอาชีพ ที่ดินชุมชน	๕๐๘๒๑	๔๘๖๒๗	๔๘๖๒๕	๔๘๖๒๕	๔๘๖๒๕	๔๘๖๒๕

รายการเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อาชีว.ใน เขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อาชีว. อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ผลลัพธ์/ โครงการ	ดำเนินการ			โครงการ/ กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงานสนับสนุน	
						หน้าชื่อจ	กลยุทธ์	เป้าหมาย				
การพัฒนา สานภาระสุข	ประชาราษฎร์ นิรชัย	บริการทาง สาธารณสุข	ประชาราษฎร์นิรชัย	ร้อยละของ ประชากรทาง สาธารณสุขที่ มีสุขภาพดี และมีสุขภาพ ที่ดีขึ้น	๗๘	๙๖%	๙๕%	๙๖%	ปีละ ๓ โครงการ	พัฒนาศักยภาพของ อาสาสมัครสาธารณสุข ประจำปี หนึ่งปี	โครงการสร้างเสริม โครงสร้างพื้นฐาน โครงการสนับสนุน สถาชาน	สำนักงานปศุสัตว์

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ผู้ผลิตสินค้า อปท.ใน เขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลลัพธ์	โครงการ/ กิจกรรม	ดำเนินงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยสนับสนุน
ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ผู้ผลิตสินค้า อปท.ใน เขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลลัพธ์	กลยุทธ์ ดำเนินการ	กลยุทธ์ ดำเนินการ	กลยุทธ์ ดำเนินการ
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านน้ำที่ดิน	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านน้ำที่ดิน	ยุทธศาสตร์ ๑ อปท. จังหวัด	ประชาราษฎร์ เป็นอาชญากร ที่มีมนธรรมฐาน บุคลิกภาพเป็นไป ได้	ร้อยละของคน ทางภาคใต้ที่ได้รับ การรับซื้อเม็ดฟลู ร้านค้าที่ได้รับ การอนุมัติ ให้กู้เงิน	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านน้ำที่ดิน ให้กู้เงิน จัดทำมาตรฐานสินค้า การของประชาราษฎร์ ก่อสร้างปรับปรุง เส้นทางคมนาคม อย่างทั่วถ้วน ประสานและร่วมมือ ^๑ แหล่งน้ำที่ดิน รวมทั้งหน่วยงาน ราชการ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	๗๖	๗๖
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านน้ำที่ดิน	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านน้ำที่ดิน	ยุทธศาสตร์ ๒ อปท. จังหวัด	ประชาราษฎร์ เป็นอาชญากร ที่มีมนธรรมฐาน บุคลิกภาพเป็นไป ได้	ร้อยละของคน ทางภาคใต้ที่ได้รับ การรับซื้อเม็ดฟลู ร้านค้าที่ได้รับ การอนุมัติ ให้กู้เงิน	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านน้ำที่ดิน ให้กู้เงิน จัดทำมาตรฐานสินค้า การของประชาราษฎร์ ก่อสร้างปรับปรุง เส้นทางคมนาคม อย่างทั่วถ้วน ประสานและร่วมมือ ^๑ แหล่งน้ำที่ดิน รวมทั้งหน่วยงาน ราชการ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	๗๖	๗๖
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านน้ำที่ดิน	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านน้ำที่ดิน	ยุทธศาสตร์ ๓ อปท. จังหวัด	ประชาราษฎร์ เป็นอาชญากร ที่มีมนธรรมฐาน บุคลิกภาพเป็นไป ได้	ร้อยละของคน ทางภาคใต้ที่ได้รับ การรับซื้อเม็ดฟลู ร้านค้าที่ได้รับ การอนุมัติ ให้กู้เงิน	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านน้ำที่ดิน ให้กู้เงิน จัดทำมาตรฐานสินค้า การของประชาราษฎร์ ก่อสร้างปรับปรุง เส้นทางคมนาคม อย่างทั่วถ้วน ประสานและร่วมมือ ^๑ แหล่งน้ำที่ดิน รวมทั้งหน่วยงาน ราชการ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	๗๖	๗๖

บทที่ ๕

ยุทธศาสตร์และแนวทาง
การพัฒนาท้องถิ่น

บทที่ ๕
ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๑. ยุทธศาสตร์โครงสร้างพื้นฐาน	<p>๑. การจัดให้มีและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐาน ทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำและการปรับปรุงบำรุงรักษา ในเขตชุมชนและท้องถิ่น</p> <p>๒. ส่งเสริมเชื่อมโยงการคลุประทาน ก่อสร้างฝาย ทำนบกันน้ำ ชุดลอก ชุดสระ พัฒนาแหล่งน้ำ คลองน้ำ ระบบประปา และการกระจายการใช้ประโยชน์</p> <p>๓. จัดระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและการผังเมือง</p> <p>๔. การสาธารณูปโภค-สาธารณูปการ และการก่อสร้าง อื่นๆ</p> <p>๕. บูรณาการแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสามพื้นท้อง ท้องถิ่น (อบจ. เทศบาล อบต.) เพื่อลดความทับซ้อน ของพื้นที่ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน</p>
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษา ส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรม	<p>๑. สืบสานคุณค่าวัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เช่น ชาติพันธุ์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>๒. ส่งเสริม บ้าน วัด โรงเรียน ให้เป็นศูนย์ส่งเสริม คุณธรรมวัฒนธรรมประเพณีวิถีพุทธท้องถิ่น (บวร)</p> <p>๓. ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาร่วมถึงการศึกษาทั้งใน และนอกระบบโรงเรียน ทั้งระดับก่อนวัยเรียน ประถม มัธยม และระดับปริญญาตรี ภาคประชาชน โดยการ สนับสนุนงบประมาณและพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน/ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก</p> <p>๔. ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาให้ได้ มาตรฐาน</p> <p>๕. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีการ พัฒนาในการจัดการศึกษา และพัฒนาบุคลากรด้าน การศึกษา</p>

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๓. ยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรม	<p>๑. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพด้านการผลิต เพื่อเพิ่มน้ำผลิตภัณฑ์และการตลาด โดยให้ความรู้กับประชาชนอย่างทั่วถึงและสอดคล้องกับวิถีชีวิตจริง</p> <p>๒. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านเกษตรกรรม</p> <p>๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยใช้เกษตรอินทรีย์</p> <p>๔. พัฒนาความรู้ด้านวิชาการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตทางการเกษตร สันับสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชน / และแหล่งเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรทฤษฎีใหม่</p> <p>๕. ประสานงานจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร</p> <p>๖. สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองต่าง ๆ</p> <p>๗. ส่งเสริมการปลูกพืชผลทางการเกษตร เพื่อเป็นพัฒนาทดแทน</p>
๔. ยุทธศาสตร์ด้านสาธารณสุข และการพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม	<p>๑. พัฒนาระบบบริการสุขภาพให้มีคุณภาพมาตรฐานทั่วถึงและครบวงจร ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงได้อย่างครอบคลุมเป็นธรรม กิดความพึงพอใจ</p> <p>๒. จัดระบบส่งเสริมสุขภาพภาคประชาชนเพื่อการพึ่งพาตนเองของประชาชน สู่การมีสุขภาพที่ดี (คุ้มครองผู้บริโภค/การควบคุมป้องกันโรคติดต่อ/ไม่ติดต่อ/การฟื้นฟูสุขภาพประชาชน/อนามัยโรงเรียน)</p> <p>๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้านสาธารณสุข โดยส่งเสริมและสนับสนุนอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ให้ทำงานอย่างมีคุณภาพ และมีวัญกำลังใจที่ดี</p> <p>๔. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก ศตวรรษ คนชาฯ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ติดเชื้อ HIV จัดให้มีและเพิ่มศักยภาพศูนย์พัฒนาเด็ก</p> <p>๕. สนับสนุนการจัดสวัสดิการชุมชน โดยชุมชนมีส่วนร่วมบริหารจัดการ</p> <p>๖. คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็ก เยาวชน ศตวรรษ คนชาฯ ผู้ด้อยโอกาส</p> <p>๗. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกวัย ตั้งแต่แรกเกิด วัยเด็ก วัยรุ่น เยาวชน วัยทำงาน และวัยชรา</p>

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๕. ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ	<p>๑. ส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อย โดยประสานกับสถาบันการศึกษา ภาคธุรกิจเอกชน หน่วยงานของรัฐ เช่น ความรู้ด้านการบริหารจัดการ ประสานงานการลงเงินทุนช่องทางการตลาด</p> <p>๒. ส่งเสริม OTOP ในด้านนวัตกรรม เช่น พัฒนาคุณภาพการผลิต ยกระดับเป็นสินค้าส่งออก และจัดทำห้องแสดงสินค้าเพื่อขยายเครือข่ายและการตลาดส่งออก</p> <p>๓.สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม(สอช.)และพัฒนาวิสาหกิจชุมชน</p>
๖.ยุทธศาสตร์การกีฬาและนันทนาการ	<p>๑. ส่งเสริมการกีฬาทุกประเภท เพื่อความเป็นเลิศและสนับสนุน กีฬาพื้นบ้าน</p> <p>๒. ส่งเสริมจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อสร้างความสมานฉันท์ระหว่าง องค์กรต่างๆ</p> <p>๓. ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการระดับเยาวชนและประชาชนเพื่อ แก้ปัญหาฯลฯและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์</p>
๗. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน	<p>๑. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย / ความมั่นคงปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน/ลดอุบัติเหตุจากรถทางบกและทางน้ำ</p> <p>๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในด้านความมั่นคงและความ ปลอดภัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนอปพร. ให้ทำงานอย่างมีคุณภาพ</p> <p>๓. อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายจราจรและกฎหมายอื่นๆ ที่ เกี่ยวข้องให้แก่ประชาชนตำบลคลองเมือง</p>
ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาทรัพยากร แล้ว สิ่งแวดล้อม	<p>๑. บูรณาการการบริหารจัดการดิน น้ำ ป่า ฯลฯ มลภาวะ โดยการมี ส่วนร่วม ของ ๓ ภาค ทุกเรื่องได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ นักวิชาการ และประชาชน</p> <p>๒. ส่งเสริมการจัดการสวนสาธารณะชุมชน/ส่งเสริมการสร้างความ ร่วมรื่นสองข้างทาง ปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในเขตตำบลคลองเมือง</p> <p>๓. รณรงค์การแก้ไขปัญหาภาระโลกร้อน/ส่งเสริมการประหยัด พลังงาน</p> <p>๔. ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมชุมชน</p> <p>๕. ประสานความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาขยะภาครัฐและเอกชน แบบครบวงจร</p> <p>๖. การปรับปรุงและพัฒนาส่างเสริมการลดมลภาวะภายในตำบล คลองเมือง</p> <p>๗. ส่งเสริมการเฝ้าระวังภัยน้ำท่วม ภัยแล้ง ไฟป่า และภัยธรรมชาติ ต่างๆ โดยชุมชน</p>

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๙. ยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ	<p>๑. จัดโครงสร้างองค์กรให้มีประสิทธิภาพบรรลุตามนโยบายและบริหารงานอย่างโปร่งใสตรวจสอบได้ให้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วนทั้งระดับชาติ ระดับจังหวัด ท้องถิ่น และภาคประชาชน</p> <p>๒. ประสานงานสนับสนุนห้องถิน (อบจ. เทศบาล อบต.) และร่วมมือกับราชการทุกภาคส่วน</p> <p>๓. ส่งเสริมศักยภาพของท้องถิ่นในทุก ๆ ด้าน ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี</p> <p>๔. การพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากรให้มีความเหมาะสมสมสอดคล้อง</p> <p>๕. จัดระบบฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเป็นฐานการวางแผนพัฒนาต่ำบลคลองเมือง</p> <p>๖. การสื่อสารประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และติดตามการทำงานขององค์กรต้นเอง</p>

บทที่ ๖

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
ท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติและการ
ติดตามประเมินผล

บทที่ ๖

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล

จุดมุ่งหมายสำคัญของการประเมินผลแผนยุทธศาสตร์นั้น คือ การประเมินว่ามีการนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติอย่างแท้จริงหรือไม่ เพียงใด และผลเป็นอย่างไร เพื่อที่จะสามารถวัดความสัมฤทธิ์ผลของแผนยุทธศาสตร์ได้ในขณะเดียวกันกับความสามารถเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้เป็นสมมุติฐานในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฉบับต่อไปได้ ดังนั้น การที่จะประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในภาพรวมได้ จะเป็นต้องประเมินผลการปฏิบัติในแต่ละแนวทางการพัฒนา ก่อน เพื่อนำไปสู่การวัดผลความสำเร็จของยุทธศาสตร์ ซึ่งจะแสดงให้เห็นได้ว่าการพัฒนาเป็นไปในแนวทางใด บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนและตอบสนองต่อวิสัยทัศน์หรือไม่ ดังนั้นในขั้นต้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องติดตามประเมินผลแผน ให้ได้ข้อมูล ข้อเท็จจริง อันจะนำไปสู่ทสรุปที่ไม่บิดเบือนจากผลการปฏิบัติจริงที่เกิดขึ้น

๖.๑ องค์กรรับผิดชอบในการติดตามและประเมินผล

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๘ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑. สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน
๒. ผู้แทนประชาชนท้องถิ่นที่ประชาชนท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
๓. ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
๔. หัวหน้าส่วนการบริหารท้องถิ่นที่คัดเลือกจำนวนสองคน

โดยให้คณะกรรมการเลือกกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการ และคณะกรรมการอีกหนึ่งคนทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
๒. ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
๓. รายงานผลและสนับสนุนความเห็นชี้แจงจากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น

เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วไปและหนุนเสริมภาระในด้านอันน่าಮี ของทุกปี ทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

๔. แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

๖.๒ การกำหนดวิธีการติดตามและประเมินผล ใช้การวิเคราะห์เป็นการวิเคราะห์ทรัพยากร ปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต และประเมินผลที่ดัดแปลงงานวิจัยมาปรับใช้ให้เหมาะสม ประยุกต์ทำให้ทราบผลการดำเนินงาน

๖.๔.๑ เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผลหน่วยงาน ประกอบด้วย ๗ เกณฑ์ ๒๒ ตัวชี้วัด ดังนี้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	ตัวอย่างกรอบตัวแปร
๑. สัมฤทธิ์ผลและการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย	- ผลผลิต - ผลลัพธ์	- ผลต่างระหว่างเป้าหมายกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
๒. ความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม	- การเข้าถึง - การจัดสรรทรัพยากร - การกระจายผลประโยชน์ - ความเสมอภาค	- ปริมาณและคุณภาพทรัพยากรที่ได้รับจัดสรรต่อคน - ผลประโยชน์ที่แต่ละกลุ่มเป้าหมายได้รับในแต่ละครั้ง - กรณีเมืองยกปฏิบัติและ/หรือการเลือกปฏิบัติที่เป็นคุณ
๓. ความสามารถและคุณภาพในการให้บริการ	- สมรรถนะของหน่วยงาน - ความทั่วถึงและพอดีเพียง - ความถูกในการให้บริการ - การยอมรับข้อผิดพลาด	- พื้นที่เป้าหมายและประชากรกลุ่มเป้าหมายที่รับบริการ - จำนวนครั้งในการให้บริการ - ผลลัพธ์เทียบกับปัจจัยนำเข้า
๔. ความรับผิดชอบของหน่วยงาน	- พัฒกิจต่อสังคม - ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ - การให้หลักประกันความเสี่ยง - การยอมรับข้อผิดพลาด	- การจัดลำดับความสำคัญ - ภารกิจหลักและภารกิจรอง - การตัดสินใจที่สะท้อนความรับผิดชอบ
๕. การตอบสนองความต้องการของประชาชน	- การกำหนดประเด็นปัญหา - การรับฟังความคิดเห็น - มาตรการ/กลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหา - ความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหา	- ระดับการมีส่วนร่วม - การปรึกษาหารือ - การสำรวจความต้องการ
๖. ความพึงพอใจของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย	- ระดับความพึงพอใจ - การยอมรับ/คัดค้าน	- สัดส่วนของประชากรกลุ่มเป้าหมายที่พึงพอใจหรือไม่พอใจ - ผลสะท้อนกลับ
๗. ผลเสียหายต่อสังคม	- ผลกระทบภายนอก (ทางบวกและทางลบ) - ต้นทุนทางสังคม	- ความสูญเสียทางเศรษฐกิจ - ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม - ค่าเสียโอกาส - ความขัดแย้งทางสังคม

๖.๒.๒ เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผลโครงการ ประกอบด้วย ๙ เกณฑ์ ๒๕ ตัวชี้วัด ดังนี้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด
๑. เกณฑ์ความก้าวหน้า	<ul style="list-style-type: none"> - ผลผลิตเทียบกับเป้าหมายรวมในช่วงเวลา - จำนวนกิจกรรมแล้วเสร็จ - ทรัพยากรที่ใช้ไปในช่วงเวลา - ระยะเวลาที่ใช้ไป
๒. เกณฑ์ประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - สัดส่วนผลผลิตต่อค่าใช้จ่าย - ผลิตภาพต่อกำลังคน - ผลิตภาพต่อหน่วยเวลา - การประหยัดทรัพยากรการจัดการ
๓. เกณฑ์ประสิทธิผล	<ul style="list-style-type: none"> - ระดับการบรรลุเป้าหมาย - ระดับการมีส่วนร่วม - ระดับความพึงพอใจ - ความเสี่ยงของโครงการ
๔. เกณฑ์ผลกระทบ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพชีวิต - ทัศนคติและความเข้าใจ - การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
๕. เกณฑ์ความสอดคล้อง	<ul style="list-style-type: none"> - ประเด็นปัญหาหลัก - มาตรการหรือกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหา - ความต้องการหรือข้อเรียกร้องของประชากรกลุ่มเป้าหมาย
๖. เกณฑ์ความยั่งยืน	<ul style="list-style-type: none"> - ความอยู่รอดด้านเศรษฐกิจ - สมรรถนะด้านสถาบัน - ความเป็นไปได้ในการขยายผล
๗. เกณฑ์ความเป็นธรรม	<ul style="list-style-type: none"> - ความเป็นธรรมระหว่างกลุ่มอาชีพ - ความเป็นธรรมระหว่างเพศ - ความเป็นธรรมระหว่างชุมชน
๘. เกณฑ์ความเสียหายของโครงการ	<ul style="list-style-type: none"> - ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม - ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ - ผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรม

เกณฑ์และตัวชี้วัดถูกกล่าวข้างต้นสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลโครงการ ซึ่งครอบคลุมมิติ ด้านเศรษฐกิจ สังคม มิติด้านบริการจัดการ มิติด้านทรัพยากร และมิติด้านสิ่งแวดล้อม เกณฑ์และตัวชี้วัดจะเป็นประโยชน์ในการติดตามและประเมินผลโครงการในลักษณะที่เป็นพลวัตรในทุกกระบวนการโครงการ เพื่อวัดถึงความล้มเหลวของโครงการพัฒนาด้านต่าง ๆ

การรายงานผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ใช้แบบรายงาน ๓ แบบ ตามรูปแบบของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น คือ

๑. แบบประเมินผลแผนพัฒนา (Input)

ใช้แบบรายงาน แบบที่ ๑ การกำกับการจัดแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วัตถุประสงค์ของแบบ เพื่อประเมินการดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นว่าดำเนินการทุกขั้นตอนมากน้อยเพียงใด อย่างไร เป็นแบบที่ใช้ในการประเมินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ในแต่ละครั้งที่มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์

แบบที่ ๑ แบบข่าว'y กับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นโดยตนเอง

คำชี้แจง : แบบที่ ๑ เป็นแบบประเมินตนเองในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจะทำการประเมินและรายงานทุกๆ ครั้ง หลังจากท่องครั้งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์แล้ว ซึ่อ ... องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเมือง อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา ...

ประเด็นการประเมิน	มีการดำเนินงาน	ไม่มีการดำเนินงาน
<p>ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๑. มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๒. มีการจัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๓. มีการจัดประชุมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ</p> <p>๔. มีการจัดตั้งคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๕. มีการจัดประชุมคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๖. มีคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประชาคมท้องถิ่นพิจารณาร่างแผน ยุทธศาสตร์การพัฒนา</p> <p>ส่วนที่ ๒ การจัดทำแผนการพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๗. มีการรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญของท้องถิ่นมาจัดทำฐานข้อมูล</p> <p>๘. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผน</p> <p>๙. มีการวิเคราะห์ศักยภาพของท้องถิ่น (SWOT) เพื่อประเมินสถานภาพ การพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๑๐. มีการกำหนดวิสัยทัศน์และการกิจลักษณะการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้อง กับยุทธศาสตร์จังหวัด</p> <p>๑๑. มีการกำหนดวิสัยทัศน์และการกิจลักษณะการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้อง กับยุทธศาสตร์จังหวัด</p> <p>๑๒. มีการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>๑๓. มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๑๔. มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา</p> <p>๑๕. มีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัด</p> <p>๑๖. มีการอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา</p> <p>๑๗. มีการจัดทำบัญชีกิจกรรมการในแผนยุทธศาสตร์</p> <p>๑๘. มีการกำหนดรูปแบบการติดตามประเมินผลแผนยุทธศาสตร์</p> <p>๑๙.. มีการทบทวนแผนยุทธศาสตร์หรือ ไม่</p>		

๒. แบบติดตามแผนพัฒนา (Process)

ใช้แบบรายงาน แบบที่ ๒ แบบติดตามและประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายไตรมาส โดยเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม ซึ่งเป็นเดือนแรกของปีงบประมาณ สามารถนำไปใช้ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนด และยังใช้เป็นสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า ว่าแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนดสามารถดำเนินไปตามเป้าหมายที่กำหนดหรือไม่

แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คำชี้แจง : แบบที่ ๒ เป็นแบบติดตามตัวเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้แผนพัฒนา ๓ ปี โดยมีการกำหนดระยะเวลาในการติดตามและรายงานผลการดำเนินงานทุก ๆ ๓ เดือน เริ่มตั้งแต่สิ้นสุดการดำเนินงานในเดือนตุลาคม – ธันวาคม หรือไตรมาสที่ ๑ ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. ชื่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง

- #### ๒. รายงานผลการดำเนินงานไตรมาสที่

(๑) ไตรมาสที่ ๑ (ตุลาคม - ธันวาคม) (๒) ไตรมาสที่ ๒ (มกราคม - มีนาคม)
 (๓) ไตรมาสที่ ๓ (เมษายน - มิถุนายน) (๔) ไตรมาสที่ ๔ (กรกฎาคม - กันยายน)

ส่วนที่ ๒ ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนา ๓ ปี

๓. จำนวนโครงการและงบประมาณตามแผนพัฒนา ๓ ปี

๔. จำนวนโครงการและงบประมาณตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

๕. ผลการดำเนินตามแผนพัฒนาปี

๖. การเบิกจ่ายงบประมาณปี

ยุทธศาสตร์	งบปกติ		เงินสะสม		รวม	
	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
รวม						

ส่วนที่ ๓ ผลการดำเนินงานตามโครงการที่ได้รับเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ

๗. โครงการที่ได้รับเงินอุดหนุนเฉพาะกิจประจำปี

โครงการ	ผลการดำเนินงาน			งบประมาณ	
	ดำเนินการ เสร็จ	อยู่ในระหว่าง ดำเนินการ	ยังไม่ได้ ดำเนินการ	งบประมาณที่ ได้รับ	งบประมาณ ที่เบิกจ่ายไป
รวม					

ส่วนที่ ๔ ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

.....

.....

.....

.....

๓. แบบประเมินแผนพัฒนา (Output)

๓.๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

คำชี้แจง : เป็นแบบประเมินตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประเมินผลการดำเนินขององค์กรปีครองส่วนท้องถิ่นตามแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ และมีกำหนดระยะเวลาในการรายงานปีละ ๑ ครั้ง หลังจากสิ้นสุดปีงบประมาณ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. ชื่อองค์กรปีครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง
๒. วัน/เดือน/ปีที่รายงาน.....

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์และโครงการในปี

๓. ยุทธศาสตร์และจำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนและจำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ	
	จำนวนโครงการที่ ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ ได้ปฏิบัติ

ส่วนที่ ๓ ผลการดำเนินงาน

๔. ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปีครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม

ประเด็น	พอใจมาก	พอใจ	ไม่พอใจ
๑) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ / กิจกรรม			
๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ / กิจกรรม			
๓) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ / กิจกรรม			
๔) มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ / กิจกรรมให้ประชาชนทราบ			
๕) การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ / กิจกรรม			
๖) การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด			
๗) ผลการดำเนินโครงการ / กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น			
๘) ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ / กิจกรรม			

การรวม

๕. ผลการดำเนินงานในแต่ละยุทธศาสตร์
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๑) ความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง

ประเด็น	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม ๑๐ คะแนน)
๑) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ / กิจกรรม	
๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ / กิจกรรม	
๓) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ / กิจกรรม	
๔) มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ / กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕) การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ / กิจกรรม	
๖) การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗) ผลการดำเนินโครงการ / กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘) ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ / กิจกรรม	
ภาพรวม	

๒) การเปลี่ยนแปลงของชุมชนตามตัวชี้วัดที่เลือก

๓.๒ แบบประเมินผลความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของ อปท.ในภาครวม

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คำชี้แจง : แบบที่ ๓/๒ เป็นแบบสำรวจความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาครวม โดยกำหนดให้มีการเก็บข้อมูลปีละ ๒ ครั้ง หลังจากสิ้นสุดปีงบประมาณ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. เพศ	() ชาย	() หญิง	
๒. อายุ	() ต่ำกว่า ๒๐ ปี	() ๒๐ - ๓๐ ปี	() ๓๑ - ๔๐ ปี
	() ๔๑ - ๕๐ ปี	() ๕๑ - ๖๐ ปี	() มากกว่า ๖๐ ปี
๓. การศึกษา	() ประถมศึกษา	() มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	() อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
	() ปริญญาตรี	() สูงกว่าปริญญาตรี	() อื่น ๆ
๔. อาชีพหลัก	() รับราชการ	() เอกชน / รัฐวิสาหกิจ	() ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว
	() รับจ้าง	() นักเรียน นักศึกษา	() เกษตรกร
	() อื่น ๆ (ระบุ)		

ส่วนที่ ๒ ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาครวมมากน้อยเพียงใด

๕. ท่านมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาครวมมากน้อยเพียงใด

ความพึงพอใจ	พอใจมาก	พอใจ	ไม่พอใจ
๑) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ / กิจกรรม			
๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ / กิจกรรม			
๓) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ / กิจกรรม			
๔) มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ / กิจกรรมต่อสาธารณะ			
๕) การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ / กิจกรรม			
๖) การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด			
๗) ผลการดำเนินโครงการ / กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชน ใน ท้องถิ่น			
๘) การแก้ไขปัญหาและการตอบสนองความต้องการของประชาชน			
๙) ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ / กิจกรรม			

๓.๓ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม

**แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมืองในภาพรวม**

ส่วนยุทธศาสตร์.....

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. เพศ	() ชาย	() หญิง	
๒. อายุ	() ต่ำกว่า ๒๐ ปี	() ๒๐ - ๓๐ ปี	() ๓๑ - ๔๐ ปี
	() ๔๑ - ๕๐ ปี	() ๕๑ - ๖๐ ปี	() มากกว่า ๖๐ ปี
๓. การศึกษา	() ประถมศึกษา	() มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	() อนุปริญญาหรือ
	() เทียบเท่า	() ปริญญาตรี	() อื่น ๆ
๔. อาชีพหลัก	() รัฐราชการ	() เอกชน / ธุรกิจส่วนตัว	() ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว
	() รับจ้าง	() นักเรียน นักศึกษา	() เกษตรกร
	() อื่น ๆ (ระบุ)		

ส่วนที่ ๒ ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. หากให้ท่านประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาด้าน^{โดยให้คะแนนเต็ม ๑๐ ท่านจะให้คะแนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านเท่าใด}

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐ คะแนน)
๑) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ / กิจกรรม	
๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ / กิจกรรม	
๓) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ / กิจกรรม	
๔) มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ / กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕) การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ / กิจกรรม	
๖) การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗) ผลการดำเนินโครงการ / กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘) ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ / กิจกรรม	

